

universitātes avīze

PIRMDIENA,
1998. GADA
30. NOVEMBRIS

№7

JAUNUMI

LU saņem dāvanu no Venecuēlas

Ar sveicienu no savas zemes 19. novembrī pie LU rektora J. Zaķa ieradās Venecuēlas vēstniecības padomniece Emperatrīca Paiva Časona (*Emperatriz Paiva Chacón*). Viņa rektoram pasniedza Venecuēlas Ārlietu ministrijas dāvanu Latvijas Universitātei - 20 grāmatas, ko sarūpējuši šīs zemes vēsturnieki. Savukārt rektors viešņai pateicībā par dāvinājumu pasniedza LU piemiņas medaļu.

Vēlāk rektors ar vēstniecības padomnieci pārrunāja par augstskolu sistēmu Venecuēlā, par to, kāda tā ir salīdzinājumā ar Latviju, kā arī dažādas citas lietas.

Autors foto

Komentējot šo notikumu, rektors J. Zaķis teica: "Līdz šim mums vairāk darīšanas ir bijušas ar Ziemeļameriku - ar ASV, Kanādu. Kas attiecas uz Dienvid- un Centrālameriku - tur kontakti ir epizodiski un šauri.

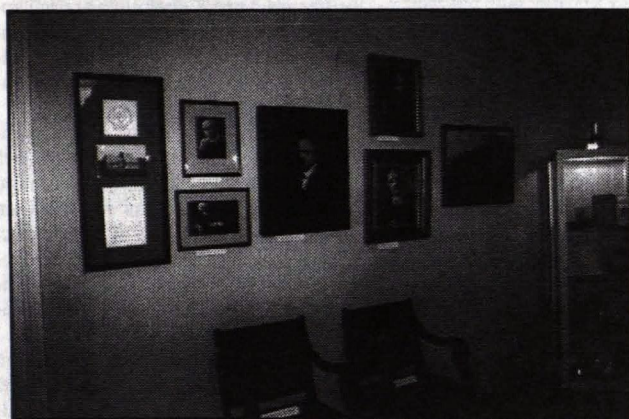
Cik zinu, piemēram, fiziķiem ir sadarbība ar Meksikas zinātniekiem.

Kontaktēšanās, dāvinot literatūru, manuprāt, ir viens no labākajiem veidiem. Man prieks, ka šī ir venecuēliešu iniciatīva un tas jau ir viņu otrais sūtījums. Viņu misija, nākot pie mums, nav tikai "labdien" un "sveiki" īmenī, bet tas patiešām ir draudzīgas, sirsnīgas attiecības ar vēlmi sadarboties.

Venecuēlas Ārlietu ministrijas dāvinātās grāmatas LU tiks reģistrētas un tās ikvienam interesentam būs pieejamas bibliotēkā.

MĀRA SADOVSKA

Medicīnas vēstures muzejā

Uz Republikas gadadienu Medicīnas vēstures muzejā izveidota izstāde par augstākās medicīniskās izglītības pirmsākumiem Latvijā. Tā būs skatāma līdz gada beigām.

Viens no neatkarīgās valsts veidošanas uzdevumiem bija arī nodibināt augstskolu. Tā izveidojās LU, kurā bija arī Medicīnas fakultāte. Strādāt tika uzaicināti latviešu profesori no Krievijas augstskolām.

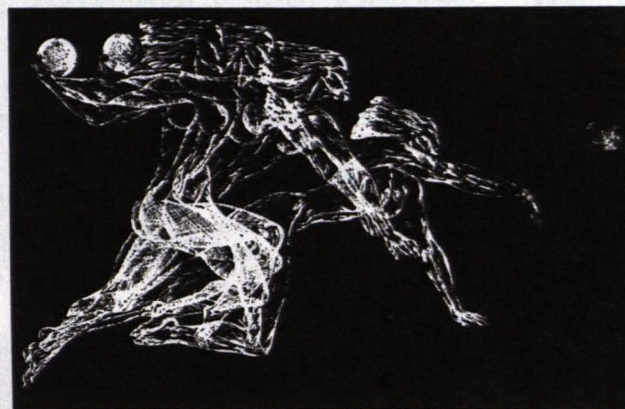
Studentu un skolēnu mēnešbiļetēm jābūt lētākām

Šobrīd, laikā, kad Latvijā notiek nozīmīgas sociāli ekonomiskās pārmaiņas, gan vairumam studentu, gan ģimenēm, kurās ir skolēni, materiālie apstākļi ir visai spiedīgi. Katrs cenu vai tarifu paaugstinājums īpaši sāpīgi skar tieši šīs grupas. Daudzi bērni no sociāli mazaizsargātajām ģimenēm trūkuma dēļ neapmeklē skolas. Gan valsts, gan pašvaldību uzdevums būtu sniegt atbalstu Latvijas jaunajai paaudzei.

2. lpp. ▶

LIELAIS SPORTS

Latvijas Universitātes rokasbumbas sekcijai 40 gadu jubileja

P. Krasauska grafika - veltījums rokasbumbas spēlētājiem

Šajā rudenī Latvijas Universitātē atkal kāda nozīmīga jubileja - rokasbumbas sekcija atskatīsies uz aizvadītajiem 40 darbības gadiem. Tālajā, 1958. gada rudenī, šis Latvijā vēl ne tik populārais, vīrišķīgais sporta veids ieguva lielu popularitāti tieši Latvijas Universitātē. Pie tam, lai cik tas būtu paradoksāli, pirmās šīs sporta spēles varenību izbūvēja tieši Universitātes meitenes, kas rokasbumbas skolu izgāja tieši pie šī sporta veida pamatlicējas Latvijas Universitātē, sporta meistares Janīnas Grauzīnes.

XIX un XX gadsimta mijā pasaulē lielu uzmanību cilvēki pievērsa dažādu jaunu un netradicionālu sporta veidu izveidei. Un arī par rokasbumbu Eiropā uzzināja ap šo laiku, 1898. gadā, kad kāds Dānijas fiziskās kultūras pasniedzējs savā mācību stundā nodemonstrēja jaunu un ļoti aizraujošu sporta spēli. Spēle ļoti līdzinājās futbolam, taču atšķirībā no tā, bumbu pretinieku vārtos raidīja nevis ar kāju, bet gan ar roku...

Lēnām rokasbumba ieguva popularitāti visā Eiropā un vēlāk arī pasaulē. Jau 1928. gada vasarā nodibinājās Starptautiskā amatieru rokasbumbas federācija, kas vēlāk - 1946. gadā - pārtapa par Starptautisko handbola federāciju (IHF). Jau 1938. gadā notika pirmās pasaules meistarsacīkstes vīriešiem, bet sievietēm - tikai 1957. gadā.

Zīmīgi, ka Latvijā pirmās vēsmas par jauno sporta veidu bija jaušamas jau 1924. gadā, kad notikusi pirmā sacensība. Ar laiku handbols attīstījās arvien straujāk - notika Latvijas meistarsacīkstes, kausu izcīņas. Rokasbumbu attīstīja arī vairākās augstskolās, līdz 1958. gada rudenī rokasbumbas sekciju nodibināja arī Latvijas Universitātē. Par tās ienākšanu mūsu augstskolā jāpateicas Janīnai Grauzīnei, kuras mīlestību pret šo sporta spēli nespēja kavēt nekādi šķēršļi.

Pirmsākumi allaž bijuši ļoti grūti

Janīna Grauzīne savulaik spēlējusi leģendārajā Lietuvas sieviešu rokasbumbas komandā "Žalgiris", kas tajā laikā bija viens no spēcīgākajiem klubiem arī Padomju Savienībā lielajā - 11 : 11 handbolā. Trīs reizes šī vienība arī ar Grauzīni sastāvā kļuva par Vissavienības meistarēm. Taču 1958. gadā, beidzot augstskolu, Grauzīne apprecējās, pārcēlās dzīvot un strādāt Latvijas galvaspilsētā. Un tajā pat 1958. gadā, rudenī, tieši ar Grauzīnes iniciatīvu tika nodibināta rokasbumbas sekcija Latvijas Universitātē.

- Pirmā saskaršanās ar rokasbumbu man nāca pavisam nējauši. Tajā laikā es nodarbojos ar vairākiem sporta veidiem - biju slēpotāja, peldēju, biju nopietni pievērsusies arī vieglatlētikai. Skolēnu spartakiādē man bija rekords diska mešanā un vēlāk arī startēju Vissavienības meistarsacīkstēs, - stāstījumu iesāka Janīna Grauzīne, kas vēlāk, pievērsoties rokasbumbai, iekļuva arī PSRS handbola izlasē, kurā nospēlēja divus gadus. - Mācoties 2. kursā, mūs iepazīstināja ar jauno un perspektīvo sporta veidu - rokasbumbu. Taču mēs toreiz pat nezinājām, kas tas vispār ir.

4. lpp. ▶

ŠAJĀ NUMURĀ:

Universitātes jubilāri -
no Baznīcas ielas 5

LU direktora vietnieks
Jānis Kaugars

LU galvenā grāmatvede
Indra Ribicka

3. lpp.

LU bibliotēkai joprojām
problēmas

2. lpp.

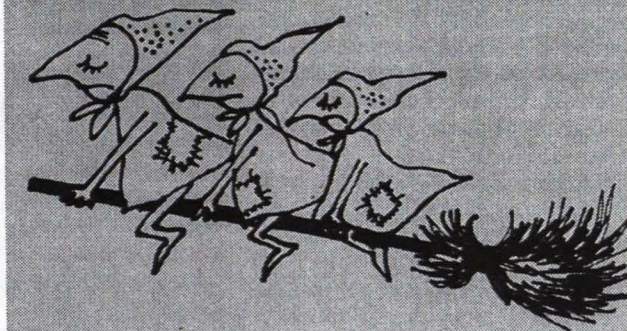
Studentu padomes lapā
(pielikumā) par to, ka nāk
vēlēšanas!

Esiet aktīvi līdzdomātāji un
darītāji!

LU tautsaimniecības institūta
docente, ekonomikas doktore
Elena Dubra pēta Latvijas
materiālās nabadzības
problēmas un tās risinājumus

2. lpp.

7. lpp. -
šis un tas ...

TAS VAR JŪS INTERESĒT

LU bibliotēka - problēmas un aktuālie uzdevumi

Rit pēdējās nedēļas šajā, 1998. gadā. Lai analizētu padarīto, vēl tā kā par agru, bet jau šodien jābūt skaidriem nākošā gada plāniem un attīstības stratēģijai.

Dažos pēdējos gados, vērojot LU un citu Latvijas augstskolu izaugsmi, iepazīstot dažādu ārzemju augstskolu bibliotēku darbu, esmu nonācis pie slēdziena, ka bibliotēku galvenais uzdevums šajā attīstības stadijā ir panākt sapratni par bibliotēkas vietu, lomu un statusu augstākās izglītības sistēmā, panākt sapratni, ka bez modernas augstskolu bibliotēkas nav iespējama kvalitatīva augstākā izglītība.

Kad šī gada jūnijā mums bija tikšanās ar LU akreditācijas komisijas ekspertiem, daudziem ārzemju augstākās izglītības profesionāļiem, nonācām pie vienprātīgas atziņas, ka vismaz 50 ± 20% (atkarībā no attiecīgās studiju programmas) zināšanu studentiem jāiegūst darbā ar grāmatu.

Ja augstākās izglītības un augstskolu vadītājiem, studiju programmu direktoriem un pasniedzējiem būs šī izpratne, tad augstskolu bibliotēku problēmas risināsies sekmīgāk, nekā tas ir šodien.

Ir pietiekami, ka galvenajos augstāko izglītību reglamentējošos do-

kumentos (Augstskolu likums, LR augstākās izglītības un augstskolu attīstības nacionālā koncepcija, arī LU Satversme) bibliotēkas pāris vietās ir tikai pieminētas, nenosakot pienākumus un atbildību par to uzturēšanu un attīstību. Tas nozīmē - jāizdara attiecīgas izmaiņas.

Situāciju nedaudz uzlabos pirms dažiem mēnešiem mūsu parlamentā pieņemtais Bibliotēku likums, ar Ministru kabineta lēmumu apstiprināta Latvijas Bibliotēku padome, kuras sastāvā ir arī LU Bibliotēkas pārstāvis pietiekoši prestižā amatā (priekšsēdētāja vietnieks). Ir paredzēts tuvākā pusgada laikā aktīvi iedarbināt šī likuma realizācijas mehānismu - izveidot Bibliotēku pārvaldi, izstrādāt MK noteikumus par bibliotēku finansēšanas normatīviem, Nacionālo kopkatalogu, bibliotēku infrastruktūras normatīviem, bibliotēkaru skaita un profesionālās kvalifikācijas noteikšanas kārtību u. c.

Neapšaubāmi - jebkuras struktūras normālai pastāvēšanai un attīstībai ļoti nozīmīgs ir finansēšanas jautājums. Šī gada LU budžets paredz vidēji nepilnus Ls 2,5 uz 1 studentu grāmatu iegādei un periodikai. Tas ir desmit reizes vairāk nekā pirms četriem gadiem, bet tas ir tikai 0,4% no LU kopējā budžeta 1998. gadam.

Rodas jautājums - vai ar šo 0,4% finansējumu var kvalitatīvi nodrošināt 50% zināšanu LU studentiem? Jau vairākus gadus ministriju kabinetos ceļo Augstskolu vienotas finansēšanas nolikuma un normatīvu projekts, kas paredz vismaz Ls 8,50 uz 1 studentu grāmatām un periodikai. Bet varbūt varam arī mūsu budžetā atrast nedaudz vairāk par 0,4%? Ja būs sapratne par bibliotēkas vietu, lomu un statusu, tad varēsīm. Protams, LU bibliotēka ir pateicīga LU fakultātem par iespēju izmantot maksas studentu līdzekļus, par grāmatu dāvinājumiem no citiem saviem finansēšanas avotiem, bet ar kopējo ainu nevaram būt apmierināti.

Mums jāpatur prātā, ka studiju programmu, fakultāšu un visas Latvijas Universitātes sekmīga akreditācija nebūs iespējama, ja nebūs radīta pietiekoša informatīvā bāze un apstākļi studentu radošam darbam.

Nākošā svarīgā problēma - bibliotēkas telpas, krātuves, lasītavas. Mums ir tikai 260 lasītāju vietas uz vairāk nekā 20 000 studentiem, bibliotēkas centrālajā ēkā - Kalpaka bulvārī 4 - jau sen kļuvis par šauru, trūkst telpas lasītavām, jauno informācijas tehnoloģiju attīstībai, bibliotēkas produktīvā darbam. Daudzas telpas nav remontētas 10 - 15 gadus,

ir nepietiekams apgaismojums. Tas nozīmē, ka LU vadībai ir jāpieņem principiāls lēmums - vai nu visticamākajā laikā būvēt jaunu ēku pieņemamā vietā (ir varianti), vai jau 1999. gadā ieplānot plašu remontdarbu programmu līdzšinējo telpu sakārtošanai mūsdienām pieņemamā līmenī.

Bibliotēkas automatizācijas jautājumā jau vairākus gadus ar septiņām valsts lielākajām zinātniskajām un augstskolu bibliotēkām strādājām ASV - Latvijas kopprojekta - t. s. Mellona fonda projektā. Diemžēl ASV līdzfinansētāju noteikumi bija viennozīmīgi - drīkst izvēlēties tikai starptautiski aprobētu, daudzās valstīs ieviestu bibliotēku automatizācijas programmatūru. Tas nozīmē atteikšanos no mūsu pašu bibliotēkās radītās un jau gandrīz 100 Latvijas bibliotēkās ieviestās sistēmas "ALISE". Protams, skumji, ka Mellona fonds nerēķinājās ar unikālo Latvijas situāciju, kur sekmīgi darbojas nacionālā bibliotēku sistēma. Skumji, ka lielās bibliotēkās nebija vienotas mūsu interese aizstāvētai un, ka vēl joprojām nav izstrādāta visu Latvijas bibliotēku automatizācijas koncepcija. Bet mēs neesam pesimisti: ir vairāk nekā sešu gadu pieredze darbā ar "ALISI", tiksim galā arī ar jauniz-

vēlto "ALEPH", bet ja tā nebūs klasi pārāka par mūsu sistēmu, atgriezīsimies pie "ALISES", kļuvuši profesionāli gudrāki un spējīgāki.

LU Bibliotēkas kolektīvs ir gatavs lasītāju apkalpošanas profesionālai izaugsmei, aktīvi darbojamies Latvijas Bibliotēkaru biedrībā, Latvijas Akadēmisko bibliotēku asociācijā, piedalāmies pašmāju un starptautiskās konferencēs un semināros (šogad - Budapeštā, Stokholmā, Tartu, arī te pat Latvijā). Janvārī kopā ar LBB organizēsim Latvijas bibliotēkaru kongresu, ir piedāvājumi stažēties Austrijā, Kanādā, Anglijā, ASV, Islandē, Ungārijā, kopīgi ar Tartu UB un Viļņas UB gatavojam zinātnisko rakstu krājumu.

Šeit aplūkota tikai neliela daļiņa no tā lielā darba, problēmu un uzdevumu kompleksa, ko nosaka LU Bibliotēkas misija - studiju un zinātniskās darbības informatīvais serviss. Ļoti ceru uz šīs misijas izpratni un atbalstu mūsu Universitātes lielajā kolektīvā.

Paldies visiem bibliotēkas draugiem, atbalstītājiem, grāmatu dāvinātājiem!

Lai veiksmē visiem Jaunajā gadā!

LU Bibliotēkas direktors
GUNARS MANGULIS

Studentu un skolēnu mēnešbiļetēm jābūt lētākām

1. lpp.
Savulaik, apspriežot Rīgas pilsētas budžeta projektu 1998. gadam, kurā tika paredzēts sabiedriskā transporta biļešu tarifu paaugstinājums līdz 18 santīmiem, frakcija "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK šo budžetu atbalstīja tikai ar diviem nosacījumiem - ietaupītie pilsētas budžeta līdzekļi (aptuveni 7 mlj Ls) tiek novirzīti izglītības un sociālajām vajadzībām; maksimāli tiek aizsargātas sociāli maznodrošinātās iedzīvotāju grupas - invalīdi, pensionāri, daudz bērnu ģimenes, skolēni un studenti - nosakot samērā zemas speciālo mēneša biļešu cenas. Gala rezultātā izdevās īstenot visus pārējos nosacījumus, taču skolēnu un studentu mēneša biļešu cenas pieauga samērā strauji.

Sobrīd Rīgas dome strādā pie 1999. gada pilsētas budžeta. Šajā situācijā, ņemot vērā aizvadītā gada pieredzi, Rīgas domes TB/LNNK frakcija ir nākusi klajā ar deputāta A. Ķimeņa izstrādāto iniciatīvu, kas paredz zināmu atbalstu skolēniem un studentiem.

Līdz šim pilsētas budžetā bija paredzēti līdzekļi (aptuveni 0,5 mlj) sabiedriskā transporta tarifu paaugstināšanas kompensācijai sociāli mazaizsargāto iedzīvotāju kategorijām. Proti, iedzīvotājiem bija iespēja, uzrādot mēneša biļeti, saņemt pārdesmit santīmu kompensāciju. Šis mehānisms bija iedzīvotājiem neērts, darbojās samērā vāji, tāpēc liela daļa šo līdzekļu palika neizmantoti.

Frakcijas "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK iesniegtais lēmuma projekts paredz ievērojamu daļu šo līdzekļu izmantot tiešam skolēnu un studentu atbalstam. Projekts nosaka, ka ar 1999. gada 1. janvāri Rīgas vispārīgā izglītības skolā skolēni no sociāli mazaizsargātajām ģimenēm (ienākums ģimenē uz vienu cilvēku zem 50 Ls) varēs saņemt sabiedriskā transporta mēnešbiļetes bez maksas. Lēmums skartu vismaz 3000 skolēnu.

Augstskolu dienas nodaļu studentiem un arodizglītības, vidējo

speciālo mācību iestāžu audzēkņiem lēmumprojekts paredz tādas mēneša biļešu cenas, kādas šobrīd ir neestrādājošajiem pensionāriem līdz 70 gadiem un vēl dažām iedzīvotāju grupām: vienā transporta veidā vienā maršrutā - 3,10 Ls, vienā transporta veidā visos maršrutos - 4,60 Ls (pašreiz 5,30 Ls), tramvajā un trolejbusā - 5,75 Ls (pašreiz 6,50 Ls). Rīgas domes Satiksmes departamentam, arī Tramvaju un trolejbusu pārvaldei zaudējumus no šīm atlaidēm paredzēts kompensēt no līdzekļiem sabiedriskā transporta tarifu paaugstināšanas kompensācijai sociāli mazaizsargāto iedzīvotāju kategorijām. Nākamā gada budžetā šā projekta īstenošana kopumā izmaksātu aptuveni 184 170 Ls, tātad pilnībā iekļautos kompensācijai paredzētajos līdzekļos.

Jācer, ka Rīgas domē izdosies šo lēmumu pieņemt. Tas varētu būt reāls, kaut arī neliels solis no pilsētas vadības puses skolēnu un studentu atbalstam, tātad faktiski - ieguldījums mūsu tautas izglītībā.

AIGARS ĶIMENIS,
Rīgas domes deputāts

Foto no RĪGAS DOME

Nabadzības raksturojums Latvijā

Labklājības ministrijas un Apvienoto nāciju attīstības programmas rīkotais seminārs ar šādu nosaukumu notika novembra sākumā Rīgā. Tajā tika analizēts, kā veidojas nabadzība un kādu iespaidu tā atstāj uz sabiedrību, kā arī analizēti pētījumi, kuros bija aptaujāti 400 nabadzīgi cilvēki.

Seminārs bija kā noteikta darba posma noslēgums, bet viss projekts kopumā ilgs līdz nākamā gada vidum. Seminārā notika darbs grupās par šādām tēmām nabadzības kontekstā: nodarbinātība, veselība, izglītība, dzīves apstākļi, sociālās garantijas.

Secinājums bija, ka Latvijā materiālā nabadzība ir diezgan izplatīta. Vairāk nekā puse iedzīvotāju dzīves līmenis ir kaut kur starp zemāko un augstāko nabadzības sliekšni. Atšķirība rodas no tā, vai cilvēks dzīvo pilsētā vai laukos. Jo lielāka pilsēta, jo mazāks nabadzības risks. Ir dažas grupas, kam risks būt nabadzīgiem ir lielāks par vidējo: lielas mājsaimniecības, ģimenes, kurās ir trīs vai vairāk bērnu, mājsaimniecības, kuru apgādnieks ir vai nu gados jauns, vai bezdarbnieks, vai arī viņam ir zema izglītība.

Kā izkļūt no šīs situācijas? Kur rast risinājumu? Par to tika runāts seminārā, kura darbā piedalījās arī Latvijas Universitātes mācībspēki.

Ekonomikas un Vadības fakultātes Tautsaimniecības institūta docente, ekonomikas doktore Elena Dubra arī ikdienā nodarbojas ar šiem pētījumiem. Lūk, viņas viedoklis par šo tēmu: "Ja mēs pieņemam, ka mūsu krīzes iztikas minimums ir apmēram 50 lati mēnesī uz vienu iedzīvotāju, tad vairāk nekā 50% Latvijas iedzīvotāju dzīvo zem šīs robežas. Tie ir ļoti nopietni un nelabvēlīgi rādītāji. Visbēdīgākais stāvoklis ir daudz bērnu ģimenēm. Ja ir trīs un vairāk bērnu, tad automātiski šīs ģimenes mēs varam pieskaitīt pie nabadzīgām. Kā teica mūsu labklājības ministrs V. Makarova kungs - sociālās aizsardzības politikai ir jābūt tādai, kas ir orientēta uz daudz bērnu ģimeni. Tas ir visderīgākais slānis Latvijā, jo tā ir mūsu nākotne. Vladimira Makarova kunga programma ir tāda, ka 3 - 4 gadu laikā sociālie pabalsti jāorientē uz šīm ģimenēm.

Es pati strādāju kopā ar kolēģiem pie projekta, kas ir saistīts ar Latvijas integrēšanos Eiropā. Tas saucas "Ekonomiskie, kultūras un sociālie aspekti Latvijas integrācijai Eiropas Savienībā". Jautājums ir, kā harmonizēt sociālo vidi cilvēkam, kā uzlabot labklājību pēc Eirotandartiem. Uzdevums ir smags, jo ekonomiskā bāze mums neļauj uzreiz pacelt dzīves līmeni līdz Eiropas līmenim. Mūsu reālā labklājība ir 6 - 8 reizes zemāka nekā relatīvā labklājība Eiropas vienībā. Uzdevumu mums ir daudz. Realizējot konkrētas programmas Latvijas tautsaimniecībā, jāuzlabo ekonomiskā situācija valstī. Domāju, ka tas veicams 5 - 7 gadu laikā. Šobrīd ir precīzāk un pareizāk jāpārdaļa sociālais budžets, adresējot pabalstus, dotācijas, subsīdijas tiem, kam tas ir visvairāk vajadzīgs. Tas ir jārisina reģionālā līmenī, konkrētām pašvaldībām jābūt informētām par to, kas notiek viņu pašvaldībās, jo sociālā sfēra šobrīd ir visskumjākā Latvijā.

Piekrītot ANO secinājumiem un rekomendācijām, mēs varam censties uzlabot savu situāciju. Uzlabošanu varam sagaidīt tikai tad, ja mums būs attīstīta ekonomika.

MĀRA SADOVSKA

SVEICAM Daudz laimes!

12. decembrī LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātes hab. dokt. paed., profesore Anna Kopeloviča atzīmē apaļu jubileju. Viņa ir LU Fizikas un matemātikas fakultātes 1961. gada absolvente, ieguvusi fizikas un ražošanas pamatu skolotāja kvalifikāciju. Profesore savas darba gaitas sākuši vispārīgā izglītībā skolās Valmierā un Rīgā. Īsu laiku strādājusi Skolotāju kvalifikācijas celšanas institūtā un 1977. gadā kļuvis par līdzstrādnieci Pedagoģijas zinātniskās pētniecības institūtā, bet no 1986. gada - par šī institūta Darbuzināšanas sektora vadītāju.

Paralēli darbam institūtā, Anna Kopeloviča strādā arī LU. 1990. gadā viņu ievēl par LU Pedagoģijas fakultātes Pedagoģijas katedras docenti, 1993. gadā Anna Kopeloviča piešķir habilitētā doktora grādu pedagoģijā par habilitācijas darbu "Darbmācība personības veidošanās sistēmā vispārīgā izglītībā skolā".

Kopš 1995. gada viņa ir Pedagoģijas katedras profesore, lasa lekcijas didaktikā, vada izvēles kursu.

No 1997. gada profesore ir bakalaura, maģistra un profesionālo studiju programmas direktore pedagoģijā Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē. Viņas vadībā pēdējos gados tapušas akadēmisko un profesionālo studiju programmas, kas raksturīgas ar plašu akadēmisko kodolu pedagoģijā un sakaru zinātnēs.

Vēlam jubilejai labu veselību, daudz gaišu domu un ilgus radošā darba gadus!

LU PPF Pedagoģijas katedras docētāja

IEPAZĪSIMIES

Sava pasaule vienmēr bijusi namā Baznīcas ielā 5. Universitātes ēka, pie kuras ieejas redzama plāksne - LU saimniecības pārvalde. Ēka, kurā tiek izlemti finansu jautājumi, nauda mīta un dalīta.

Kad uz sarunu lūdzu LU galveno grāmatvedi INDRU RIBICKAS kundzi, viņa piekrita negribīgi, bet kļuva atsaucīgāka, kad līdzīgi runāt aicināju arī viņas ilggadējo kolēģi - grāmatvedi RĪNIJU TRALLI. Tā nu radās saruna trijātā.

I.R.: Rīnija nekad nav piekritusi būt par grāmatveža vietnieku. Lai kam jau tāpēc, ka līdzki ir amats, tā ir jābūt riebigam. Tu vairs nedrīksti būt labs. Ir jāpasaka - to nedrīkst, to drīkst. Tu esi sliktais, jo tev viss ir jāpasaka acīs.

R.T.: Piekrītu, ka tas ir grūti.

I.R.: Manuprāt, būt par vadītāju sievietei nav piemēroti. Vissmagākais, ka tev cilvēkiem ir jāpasaka "nē".

R.T.: Sieviešu kolektīvā arī nav viegli.

Kad atnācu strādāt 1964. gadā, Kaugara kungs bija galvenā grāmatveža vietnieks. Gandrīz vienīgais vīrietis. Indra šeit strādā no 1971. gada.

- Kas ietilpst jūsu pienākumos?

R.T.: Visi Universitātes norēķinu rēķini, kuriem notiek pārskaitījumi, kas tālāk tiek nosūtīti uz banku, man ir jāapstrādā. Ar rokām, ar papīrdarbu, kā mēs sakām - jāsakontē un jāsaliek. Datorā vada citi. Katram maksājuma, ja tas nav pakalpojums, bet pretī ir manta, jādod arī akts. Jāapstrādā arī visi akti. Ja ir daudz pārskaitījumu, piemēram, ap tūkstoti, tad viena 1/3 vai 1/2 pretī ir akts.

Banka ir mūsu pamatdarbs. Pārējiem grāmatvežiem esmu maizes devēja. Varētu arī viņi paši kontēt, bet diemžēl nav uzticības, ka jaunākās kolēģes visu izpildīs precīzi. Tas ir mans subjektīvs spriedums, bet senāk cilvēkiem bija lielāka atbildības sajūta. Ikdienā piedzīvots, ka nav tik apzinīga pieeja darbam.

- Varbūt tas no cilvēka atkarīgs nevis no tā, vai viņš ir 60., 80. vai 90. gadu paaudzes pārstāvis?

I.R.: Iespējams, ka padomju laikos disciplinēja bailu sajūta. Lai nokavētu darbu 5 minūtes?! Pat tāda doma nevarēja ienākt prātā, vai arī aiziet nedaudz ātrāk. Tagad pasaka: ah! Kas tur?

- Vai jauno kolēģu iespaidā esat mainījusies?

I.R.: Nē. Es varu svinēt Jāņus līdz pieciem sešiem no rīta, bet 8.30 esmu darbā. Tas mani netraucē.

- Tas joprojām ir bailu sindroms?

I.R.: Tās vairs nav bailes, bet es pati sevi disciplinēju un nesaprotu citus, kā var nebūt darbā, ja ir jābūt.

- Negribu piekrist, ka cilvēki tikai agrāk zināja, kas ir apzinība. Savā praksē esmu sastapusi jaunus cilvēkus, kas saprot, ka darbs ir darbs, bet citi visam pietiek nepietieni.

I.R.: Es nesaku, ka visi strādā slikti. Viņi tikai uzskata, ka nekas jau netoiks, ja atnāks 10 minūtes vēlāk. Man, piemēram, ir neērti, ja kādas durvis ir ciet, bet darba laiks jau sācies un cilvēki netiek iekšā.

R.T.: Varbūt cilvēki ir dažādi, bet mana paaudze pret vecākiem kolēģiem izjūta lielāku cieņu un bijību. Es citādāk izturējos nekā šodien jaunnie pret mani.

- Kā jūs sākat strādāt? Jums bija darbaudzinātājs, vai sākat pilnīgi patstāvīgi?

R.T.: Kad atnācu, es pilnīgi neko nezināju no grāmatvedības. Mani bija bijība un bailu sajūta iet un traucēt ar saviem jautājumiem vecākos kolēģus. Sēdēju un pati domāju, kāpēc tā ir.

Mani uz šejieni no rūpnīcas "Alfa" uzaicināja klasesbiedrene, kas Universitātē strādāja kadru daļā. "Al-

Viens vīrietis un daudz sieviešu no Baznīcas ielas 5

fā" nostrādāju trīs gadus - tas bija ļoti smalks darbs ar mikroskopu. Darbā ņēma tikai jaunus cilvēkus. Man toreiz bija 21 gads.

Kad aizgāja Universitātes galvenā grāmatvede Anna Bērziņa, sāka strādāt Maija Rudene, kas tad arī mani ievadīja darbā. Lielu paldies varu teikt arī Kaugara kungam.

- Aicinot uz sarunu, jūs Indra, teicāt, ka jums nepatīk iziet sabiedrībā, piedalīties smalko aprindu saietos... Ja esat nesabiedriskā, vai tas netraucē ieņemt vadītājas amatu?

Indra Ribicka

Rīnija Tralle

I.R.: Man ļoti patīk lietišķas darba attiecības, bet no citādām cenšos izvairīties.

- Vai jūsu kolēģu vidū ir arī draugi?

I.R.: Mēs trīs ļoti labi saprotamies: es, Rīnija un Kaugars. Kā paši smejamies - vecie pensionāri, kuri šad un tad arī atļaujamies atpūsties kopā. (Piebildīšu, ka dāmām līdz pensijai vēl tālu - I.B.)

Ir grūti kaut ko kopīgi noorganizēt, jo atšķiras uzskati un domāšana. Vienīgais, ko rīkojam kopā ar saimniecības daļu ir Ziemassvētku balle.

Nevienam negribas īpaši piedomāt, vairāk izskan iebildumi. Varbūt esam nedaudz nolaidušies?

R.T.: Gaidām, ka jaunie izrādīs lielāku iniciatīvu, jo mēs to visu visu mūžu esam darījuši.

- Vai šeit strādā daudz Universitātes beidzēju?

I.R.: Grāmatvedībā strādā gan studentes, gan absolventes. Katrā vietā ir sava specifika. Nekur nemāca, kā strādāt budžeta iestādē. Daudz atkarīgs no cilvēka - kam ir ķēriens, tam darbs veicas. Galvenais - ir jāgrib, jo visu nevar iemācīt un pateikt priekšā. Piemēram, radoši un droši ar datoru strādā Anda Baikšte.

R.T.: Darbam ir jāpatīk. Es varu apgalvot, ka man grāmatvedes darbs patīk.

- Es savukārt varu apgalvot, ka savu mūžu nevarēti sākt par grāmatvedi...

R.T.: Laikam gan katram dots savs.

I.R.: Atceros, kad pirmo dienu atnācu uz Universitāti, mani ievada istabā, kur tagad ir algu daļa, iedeva kaudzi kartiņu un lika skatīties uz kauļiem. Es taču vispār uz tiem skatīties nemācēju! Visu laiku domāju - man tūlīt pateiks: vairāk nenāc! Tāda neder!

Sēdēju, svīdu, domāju... Bet paliku.

R.T.: Līdzīgi kā es - amatu apguvu tikai ar savu gribēšanu.

- Vai pa šiem gadiem ne reizes nav bijis brīdis, kad gribējies aiziet strādāt citur?

R.T.: Biju aizgājusi. Nebūtu godīgi, ja nepateiktu. Tas bija negaidīts piedāvājums no pazīstama cilvēka, jo alga šeit bija maza. Aizgāju par galvenā grāmatveža vietnieku. Pēc kāda laika mani sauca atpakaļ uz Universitāti, un es atgriezos.

- Kas jūs vilināja, ja zinājāt, ka alga maza...?

R.T.: Šeit jutos kā otrās mājās. Tur nepārdzīvoja, ja kaut kas nebija kārtībā, es tā nevarēju.

I.R.: Mani arī ir aicinājuši uz biznesa struktūrām, bet, kad lika saprast, ka būs dubultgrāmatvedība, atteicos. Man nepatīk netīra spēle.

- Jūs, Indra, esat studējusi Universitātē?

I.R.: Esmu pabeigusi trīs kursus, tālāk visu apguvu pašmācības ceļā. Pirms šī amata biju galvenā grāmatveža vietniece zinātnes jomā. Šis darba periods man patika vislabāk.

- Kas piedāvāja galvenās posteni?

I.R.: Mani piespieda Kaugars ar Peiču (Jānis Kaugars - LU direktora vietnieks, Atis Peičs - LU direktors - I.B.)! Kaugars pats atteicās. Manā uztverē viņš ir ļoti taisnīgs cilvēks.

- Sieviešu kolektīvs uzspiež savu zīmogu, neizbēgamas ir intrigas...

R.T.: Intrigas ir bijušas vienmēr! Protams, kur nu bez tām. Ar gadiem esmu iemācījusies visu uztvert mierīgi un daudz ko laist pāri galvai.

I.R.: Intrigas mani vispār neuztrauc. Ja par tevi runā, tā tad esi dzīvs.

R.T.: Darba jautājumos domstarpības rodas, ja skatās, cik katram samaksā.

I.R.: Uzskatu, ka nevar sadalīt vienādi uz galviņām, ir jāskatās pēc padarītā darba. Tas, protams, atkal nepatīk! Cenšos turēties, bet gadās, ka ieslēdzos un izraudos...

- Vai ir gadījies parakstīt kādu papīru pret savu pārliecību?

I.R.: Nē, visi zina, ka mani nevar piespiest parakstīt. Neatceros gadījumu, kad kāds būtu centies izdarīt lielu blēdību. Pārsvārā visus Universitātes kolēģus pazīstu un "redzu cauri". Zinu, kam stingri jāskatās uz dokumentiem, un zinu, kam varu uzticēties.

- Kas sagādājis gandarijumu?

I.R.: Grāmatvedībā vienmēr izdalīta neliela summa, tādēļ pēdējos gados esmu lūgusi atbalstu fakultāšu dekāniem, lai iegādātos modernāku biroja aprīkojumu. Nevienam nav atteicis, kam esmu lūgusi.

- Liela epopeja grāmatvedībā bija, kad sāka ieviest datorus. Atceros, ka cilvēki šeit bija nervozi un nelaipni...

R.T.: Es biju pārliecināta, ka mani izdzīs no darba, es pat raudāju.

I.R.: Bet nebija neviens kas negribētu apgūt jauno tehniku! Sākumā trīcēja rokas, bet palēnām visi esam apguvuši. Bez datoriem vairs praktiski nav iespējams. Ja to nebūtu, tad nevarētu pieņemt maksas studentus.

Ļoti labas koleģiālas attiecības ir ar RTU galveno grāmatvedi Irmu Umbrāško - viena otrai iesakām, kā būtu labāk. Kolēģei jau ir ap 70 gadu, bet viņa ir ļoti enerģiska. Pie mums stažējās no Liepājas Pedagoģiskās augstskolas, nepārtraukti mums padomu prasa grāmatveži no Daugavpils Pedagoģiskās universitātes.

- Cik cilvēku ir jūsu pakļautībā?

I.R.: 21 - grāmatvedībā un kasē strādājošās. Mums taču ir viens vīrietis! Kārlis! Viņš ir programmētājs, bet viņš ar mums nerunā! Arī jaunās meitenes nevar viņu iekustināt...

- Tuvojās Ziemassvētki un Jaunais gads. Parasti grāmatvedībās tas ir nopietnākais darba laiks.

I.R.: Tā ir. Visi priecējas, cenšas viens otru apdāvināt, cita starpā, raksta prēmijas. Senāk pat 31. decembrī strādāja bankas. Esmu Vecgada vakarā vēl nesusi kārtējo pārskaitījumu.

R.T.: Bieži vien šos svētkus sagaidām ar asarām, jo nesaprot, ka arī mēs esam cilvēki, bet nes pēdējā brīdī, lai vēl apstrādājam dokumentus.

- Kā jūs sev to cenšaties kompensēt? Kā radāt svētkus?

I.R.: Šo to izdomājam. Vienu gadu es pat biju Salavecis. Un neviens mani nepazīna, jo to zināja tikai Rīnija. Apstaigāju visus ar lielu maisu, meitenes skaitīja pantiņus, līdz pati neizturēju un sāku smieties.

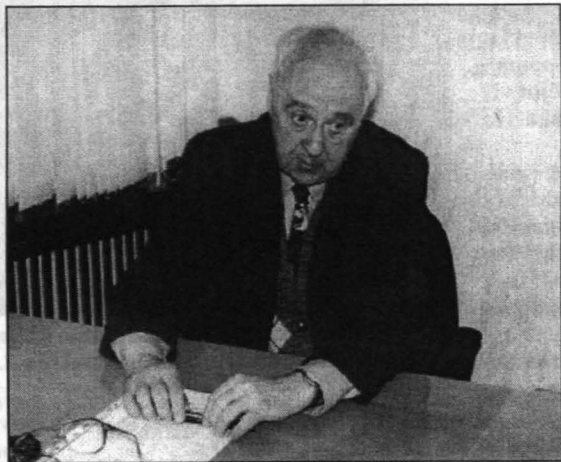
Visi uzskata, ka grāmatveži prot tikai ielīst papīros.

- Pastāstiet par savām ģimenēm.

R.T.: Esmu šķirusies.

I.R.: Esmu gandrīz šķirusies. Man ir lielas meitas un jau mazbērni.

Reiz kāda čigāniete, kad atteicu, ka nevēlos, ka man zilē, teica, ka pie visām nelaimēm esot vainīgs mans lepnums un spītība. Jā, nelieģšos, ka man ir izteikts pašlepnums.

Jānis Kaugars

Mūsu sarunā bieži tika pieminēts Jānis Kaugara kungs. Būtu grūts neizjautāt arī viņu, turklāt tam ir vairāki iemesli.

Jānis Kaugars - šobrīd LU direktora vietnieks saimniecības pārvaldē finansu jautājumos.

Cilvēks, kas Universitātē strādā no 1958. gada 5.septembra. Šo dienu atceras ļoti precīzi, jo tas ir bijis nozīmīgs notikums, jo Universitātē nostrādāts gandrīz viss darba mūžs.

Arī viņš saka, ka šeit jūtas kā otrajās mājās. Redzēts un piedzīvots daudz, bet nepatīk daudz par sevi stāstīt. Šķiet, labākais novērtējums, ka kolēģi uzticas, lūdz padomu.

Jaunībā radās vēlme kļūt par revīzoru. Jautāju, vai pašam raksturīgs liels pedantisms, atzina, ka pedants neesot, tikai mīl kārtību.

Uz Universitāti no Valsts darbu un krājumu pārvaldes uzaicinājis toreizējais LVU prorektors saimniecības jautājumos Nikolajs Strogonovs. Sācis kā galvenā grāmatveža vietnieks. Tie bija drūmie Staļina laiki, kad cilvēku varēja nosodīt par mazāko kļūmi. Universitātē strādājuši cilvēki, kas savu izglītību ieguvuši Latvijas brīvvalsts laikā, tādēļ dzīves uztvere un domāšana bija cilvēcīga un radoša. Jaunajam speciālistam daudz tolaik palīdzējušas vecākās grāmatvedes M.Dāvidsone, A.Kalniņa, algu daļas vadītāja I.Blumberga. Daudzu jau, protams, vairs nav Saisaulē.

Visilgākais laiks pavadīts plānu un finansu daļas vadītāja amatā.

Liktenis lēmis strādāt sieviešu kolektīvā. Kā saka Kaugara kungs: varbūt tā bijusi mana laime? Bijusi ļoti laba saskaņa ar grāmatvedību. Tas esot būtiski, lai darbi veiktos un nebūtu diskomforta sajūtas.

Jautāts, kādēļ reiz atteicies no galvenā grāmatveža goda un vairākkārt kļuvis par vietnieku, Kaugara kungs atzīst, ka sapratis, ka nevar būt vadītājs, jo esot radīts būt izpildītājs. "Vadītājam ir jāprot prasīt, pavēlēt. Nedrīkst pieļaut neizdarību. Man ir grūti saprast, kā var neizdarīt - precīzi, kārtīgi, laikus, tādēļ nepratu visu laiku tikai atgādināt un piedot neizdarības dažādu iemeslu dēļ."

Vai traucējis tas, ka bija jāvada sievietes? "Ar sievietēm vienmēr esmu sapraties ļabi, jo zinu, ka viņu rīcību bieži nosaka emocijas. Esmu centies tās izprast. Nopietnu konfliktu nav bijis. Ar vīriešiem ir vienkāršāk, ja vajag, tad var arī izlamāties, ko, protams, nevaru atļauties ar dāmām. Nav svarīgi, vai vadītājs ir sieviete vai vīrietis, tas ir rakstura un prasmes jautājums. Uzskatu, ka Indra lieliski tiek galā ar saviem pienākumiem. To jau pierādīja arī valsts kontroles rezultāti."

Kā nervozāko laiku Kaugara kungs atceras prorektora Lučanska periodu.

Vai bijuši kādi īpaši atgadījumi? Interesants notikums, kas var atgādināt filmas sižetu bijis fakts, ka aizkritis seifs, un atslēgas atradušās tajā iekšā. Seifs nav parasts, bet no 30. gadiem, un to atvērt var tikai uzspridzinot. Nācies izsaukt seifu meistarū no cietuma. Viņš licis visiem iziet no telpas un seifu atvēris piecās minūtēs. Katram savs talants. Tagad saimniecības pārvalde algo policistu, jo sargājamās summas nav mazas. Tas rada drošības sajūtu un darbiniekiem liek disciplinēties.

Jautāju par tradīcijām, vai ģimenē daudz grāmatvežu. Izrādās tā ir ģimenes profesija, jo māte strādājusi Mežkopības ministrijā par galveno grāmatvedi, arī sieva darba mūžu pavadījusi šajā profesijā.

Abas meitas gan izvēlējās citas specialitātes, taču varbūt mazbērni turpinās vecvecāku gaitas. To grūti zīlēt.

Ko vecēvs labprāt stāstītu saviem mazbērniem no jaunības piedzīvojumiem? Tie varētu būt stāsti par udeņiem, jo ar laivām izbraukātas gandrīz visas Latvijas upes. Kaut gan katram pašam jāizjūt, kas ir saullēkts vai saulriets pie ezera un naktsguļa teltī.

Šobrīd uztrauc tas, ka zudusi drošība sajūta un būtu pat bail bērnu vienus laist mežā.

"Pēc 90. gada nomācošs ir cilvēku finansiālais trūkums un neticība nākotnei. Politiskā situācija uzlikusi savu zīmogu un ierobežo rīcības spējas. Cilvēkam jāreķinās ar 3 vai 2 latiem, jo grāmatvežiem ir mazas algas. Pārsvārā visiem ir ģimenes un bērni.

Agrāk bieži braucām kopīgi ekskursijās, tagad daudzi nevar atļauties."

Ko visiem kopā novēlēt, gaidot LU 80 gadus? Kaugara kungs no sirds novēl, lai LU dzīve iet uz augšu, lai tai būtu labklājība un stabils finansējums!

Tā sagādājies, ka šoruden skaitas un apaļas jubilejas ir Indras kundzei un arī Kaugara kungam - "Universitātes Avīzes" redakcijas vārdā vēlu veselību un lai maz rūpju, bet vairāk prieka!

ILZE BRINKMANE

LIELAIS SPORTS

LU rokasbumbas sekcijai - 40 gadu jubileja

LU pirmā komanda. Aizmugurē otrā no labās stāv trenere J. Grauzīne

◀ 1. lpp.

- Agrākajos gados jaunajos sporta veidos tika iesaistīti tie sportisti, kuri savos "laucīšos" nespēja gūt panākumus. Vai tā tas notika arī Lietuvā, uzsākot rokasbumbas attīstību?

J. G.: - Jā, arī mani pārvilināja no vieglatlētikas uz šo jauno, man vēl pilnīgi nepazīstamo sporta spēli. Aicināja iesaistīties gara auguma sportistes, kuras labi prot mest. Tā arī mēs sākām visas kopā trenēties, toreiz vēl rokasbumbā 11 : 11. Un jau pirmajā sezonā veiksmīgi startējām PSRS meistarsacīkstēs. Vēl pēc gada arī kļuvām par Vissavienības meistārēm. Mans lielākais pluss bija spēcīgais un precīzais metiens, ko biju iemantojusi vieglatlētikā, diska mešanā.

- 50. gadu beigās pamazām klasisko rokasbumbu 11 : 11 nomainīja mazā - 7 : 7. Vai, spēlējot vēl "Žalgirī", paguvāt izmēģināt arī šo 7 : 7 rokasbumbu?

J. G.: - Jau 1958. gada sākumā mēs sākām trenēties un spēlēt mazajā 7 : 7 handbolā. Jau drīz mūs uzaicināja uz pirmajām lielajām sacensībām, kas notika Ukrainā - Harkovā. Taču netika aizmirsts arī lielais handbols. Vēl pavasarī pie mums brauca ungārietes, polietes, vācietes, ar kurām spēkiem mērojāmies gan lielajā, gan mazajā handbolā. Tā arī iepazīnāmies ar mazo rokasbumbu, taču 1958. gadā beidzu augstskolu, apprecējos un pārcēlos uz Rīgu.

- Tādēļ spēlēt Eiropas kausus kopā ar "Žalgirī" arī neizdevās?

J. G.: - Diemžēl, tomēr man neizdevās kopā ar "Žalgirī" startēt Eiropas kausos, jo komanda šajās sacensībās pirmo reizi piedalījās drīz pēc manas aiziešanas. Žēl, protams, jo komanda tieši tajā gadā arī ieguva Eiropas kausu.

Pats grūtākais sākt darbu no pašiem pamatiem

Par rokasbumbas saistību ar Lat-

vijas Universitāti pirmie vēsturiskie fakti datēti jau ar 1935. gadu, kad pirmo Latvijas meistarsacīkšu finālā tikās "Universitātes Sporta" un "Unions" vienības. Taču tikai 1942. gadā Latvijas meistara titulu izcīnīja "Universitātes Sporta" jeb "US" komanda.

- Kāda situācija tālajā - 1958. gadā - bija Latvijas Universitātes rokasbumbā?

J. G.: - Tajā laikā Universitātē nebija praktiski nekā - ne zāles, ne bumbu, ne arī pašu spēlētāju. Toreizējā LVFKI nopietni spēlēja lielo ro-

dionā. Taču vēlāk mazā rokasbumba kļuva arvien populārāka, čempionātus un citas sacensības sāka rīkot tieši 7 : 7 handbolā. Tad arī trenējamies pārsvarā tikai zālē.

- Lielu lomu komandas izveidē noteikti spēlēja pašas lielā aizrašanās ar rokasbumbu.

J. G.: - Man vienkārši nelika mieru vēlme kaut ko labu paveikt. Es apņēmos ar meitenēm, kuras bez šaubas piekrita trenēties. Arī sporta katedra manu domu ļoti atbalstīja. Turpinājām trenēties, vēlāk arī mums bija iespēja aizbraukt uz Tartu universitāti, arī uz Lietuvu, kur spēlējām pret ļoti spēcīgām vienībām. Tas arī ļāva mums strauji progresēt. Protams, vispirms nācās samierināties tikai ar zaudējumiem, pagāja ilgāks laiks, pirms svinējām pirmās uzvaras. Atceros, kā reiz pat uzdrošinājāmies spēlēt ar pašu "Žalgirī"! Mūs pierunāja uzspēlēt "Žalgira" treneris un meitenes arī nenobijās. Pārpildīto tribīņu priekšā gan zaudējām, šķiet, ar 7 : 24, taču prieks bija par to, ka spējam tādai slavenai un spēcīgai komandai kā "Žalgiris" iemest septiņus vārtus!

- Kad Latvijas Universitātes sieviešu komanda pirmo reizi startēja Vissavienības nozīmes mačos?

J. G.: - 1962. gadā piedalījāmies

par paveikto un pirmās, kas mūs apsveica ar panākumu, bija VEF komandas treneris Adamovičs. Pēc šī čempionāta, VEF komanda, kurā visas spēlētājas bija basketbolistes, Latvijas meistarsacīkstēs vairs nestratēja. Tajā pašā gadā pie Latvijas čempiones titula pievienojām arī uzvaras studentu sporta spēlēs un Rīgas čempionātā. Tūlīt pat devāmies arī uz Brestu, kur piedalījāmies vienā turnīrā. Uzvarot Kauņas Fiziskās kultūras un Brestas Pedagoģiskā institūta komandas, mājās atgriezāmies kā Brestas cietokšņa kausa ieguvējas. Tūlīt sekoja arī veiksmīgs starts Vissavienības studentu sporta spēlēs Gomeļā - zonā izcīnīta 3. vieta.

Ieguldītais lielais darbs nesa arvien lielākus augļus. Arī turpmākajās sezonās LVU sieviešu komanda bija spēcīgākā Latvijā, piedalījās dažādās sacensībās kaimiņzemēs. Bet lielākais gods un atbildība bija veiksmīgi pārstāvēt republiku Vissavienības meistarsacīkstēs A klases otrajā grupā. Jau pēc pirmās kārtas spē-

Metienā A. Mortuzāne

dzas un dažādas tradicionālās sacensības. Viens no populārākajiem, šķiet, bija Draudzības kausis, kura izcīņa notika vairāk nekā 25 gadus. Draudzības kausa izcīnās piedalījās Baltijas republiku universitāšu komandas.

J. G.: - Pirmais šāds turnīrs tika sarīkots jau 1964. gadā, kad to ieguva Tartu universitātes sieviešu un Viļņas universitātes vīriešu komandas. Katru gadu turnīrā piedalījās četras spēcīgas augstskolu komandas. Bet vēl viens nozīmīgs turnīrs notika 1968. gadā par godu LVU rokasbumbas sekcijas desmitgadei.

Taču arī turpmākajos gados LVU komanda trenera Melbārža vadībā nezaudēja savu spožumu. 1977. gadā izveidojās "Vārpas" meistarkomanda, kuras sastāvā tika iekļautas arī dažas LVU komandas spēlētājas - Mortuzāne, Simanoviča, Sarkane, Tipāne. Taču, neskatoties uz to, LVU komanda joprojām izveidoja spēcīgu sastāvu un pēc dažām sezonām atkal bija troni.

Nākamā komandas trenera maiņa notika jau 1986. gadā, kad stafeti no Melbārža pārņēma vienības ilggadējā spēlētāja Sarkane, kas tajā laikā jau bija apprecējusies. Latvijas čempiones tituls tika izcīnīts arī turpmākos divus gadus, taču pēc tam komanda vairs nespēja aizstāvēt troni un noslīdēja uz 5. vietu.

Zaudēto var vēl atgūt

Šodien LU sieviešu komandas vairs nav. Taču vēl pirms pāris sezonām, startējot zem "US" nosaukuma un papildināta ar pāris citām handbolistēm, bija viena no spēcīgākajām vienībām Latvijā. Taču, kā uzskata komandas ilggadējā trenere Grauzīne, visu vēl var atgūt.

- Universitātē mācās ļoti daudz meiteņu, kuru vidū noteikti atrastu ne mazums talantīgu jauno spēlētāju, - saka Grauzīne. - Ja vien atrastos kāds entuziasts, komanda atkal atgūtu savu iepriekšējo varenumu.

ARTŪRS ANDŽS

Visi savulaik LU rokasbumbas komandās spēlējušie handbolisti mīļi tiek aicināti 12. decembrī piedalīties LU rokasbumbas sekcijas 40 gadu jubilejā. Vispirms plkst. 14.00 - LSPA sporta zālē (Brīvības ielā 333) notiks veterānu zibensturnīrs, kurā aicināti piedalīties visi bijušie spēlētāji, bet pēc sacensībām plkst. 18.00 - LU Veselības centrā (Aspazijas bulvārī 5) notiks saviesīgs pasākums, kurā aicināti piedalīties visi veterāni!

Kontaktārunis interesentiem: 7-229027, jautāt Birutu.

Fiziskās audzināšanas katedras un LU sporta kluba pārstāvji skatītāju rindās: no kreisās J. Melbārdis, M. Tiro, R. Ansons, J. Grauzīne

kasbumbu, arī mani savā vienībā iesaistīja.

- Zinot tā laika interesi un entuziasmu visa jaunā apguvei, droši vien nebija grūti nokomplektēt pirmo sieviešu komandu?

J. G.: - Pirmās entuziastes bija Ģeogrāfijas fakultātes meitenes - Aija Ozoliņa, kas kļuva par rokasbumbas sekcijas priekšsēdētāju, Daina Miķelsone, Alda Ģeipse un Irēna Zimina.

Jau drīz komandā iesaistījās arī vairākas Ekonomikas, Vēstures, Juridiskās un citu fakultāšu studentes: Elga Pūliņa, Sofija Kravale, Lidija Malahovska, Biruta Krakopa un citas. Tā kā sākumā apguvām lielo 11 : 11 rokasbumbu, pirmos treniņus aizvadījām Mežaparka futbola sta-

Vissavienības studentu sporta spēlēs, kas notika Čerkasos. Pretī mums stājās tādas spēcīgas augstskolas, kā Maskavas, Rostovas pie Donas, Tbilisi, Harkovas un Frunzes vienības. Toreiz tā mums bija ļoti laba skola. Čerkasos toreiz laukumā izgāja Valda Lejniece, Brigita Radziņa, Aija Ozoliņa, Elga Pūliņa, Sofija Kravale, Biruta Krakopa, Lidija Pavlovska, Ruta Rožkalne, Aleksandrina Grizāne. Bet jau ar nākamo, 1963. gadu, sākās LVU vienības veiksmīgākais posms. Tajā laikā vairākas no spēlētājām veiksmīgi beidza augstskolu un pameta vienību. Treniņus uzsāka Lauma Ventere, kas ar lielu entuziasmu vadīja rokasbumbas sekciju; Reģīna Daņiļeviča, kas no pilnīgas iesaistības vēlāk kļuva par tehnikāko spēlētāju republikā. Valda Lejniece ilgus gadus bija komandas kapteine; Dace Spuda un Gunta Šmite. Turpinājām cītīgi trenēties, braucām uz pārbaudes spēlēm Lietuvā un Igaunijā. Un pūliņi attaisnojās. Latvijas Rokasbumbas federācijas tā gada 21 labāko spēlētāju sarakstā iekļāva arī sešas LVU komandas handbolistes - Grizāni, Daņiļeviču, Januļeviču, Lejniece, Venteru un arī mani.

- Tā kā komanda turpināja strauji progresēt, nebija ilgi jāgaida arī līdz pirmajiem lielākajiem sasniegumiem?

J. G.: - Uz pirmajiem lielākajiem sasniegumiem varējām atskatīties 1966. gadā, kad pirmo reizi meitenēm bija pa spēkam izcīnīt Latvijas meistares titulu, finālā pārspējot daudzkārtējās valsts čempiones VEF. Mums toreiz bija neizsakāms prieks

Latvijas čempionāta 1. vietas ieguvējas 1979. gadā

lēm studentes bija ļoti apmierinātas - 5. vieta. Bet otrajā kārtā Kišiņevā LVU komanda parādīja sevi no labākās puses, uzvarot vairākas ļoti spēcīgas sacensēs, rīdzinieces spēja pacelties pat uz 3. vietu.

- Uz Kišiņevu devāmies savā labākajā un pilnā sastāvā, kas bija pāstiprināts arī ar divām studentēm no toreizējā LVFKI - Kamenderi un Pēteroni. Tās bija ļoti grūtas un līdzīgas spēles, tādēļ šis panākums jāuzskata kā pirmais lielākais Vissavienības arēnā, - stāsta Grauzīne. - Un tieši šie panākumi Latvijas Universitātē padarīja rokasbumbu par vienu no vispopulārākajiem sporta veidiem. Piedalījāmies ļoti daudzās sacensībās, protams, kā nu bez panākumiem.

Stafeti pārņem Melbārdis

- Latvijas Universitātes sieviešu komandu turpināju vadīt līdz pat 1977. gadam, kad dažādu iemeslu dēļ vadību atdevu LVU vīriešu komandas bijušajam spēlētājam un arī trenerim Jānim Melbārdim. Taču rokasbumbu nepametu, jo turpināju savu darbu ne vairs kā trenere, bet gan kā fiziskās audzināšanas pasniedzēja. Bet vēl pirms tam komanda atkal izcīnīja Latvijas čempiones nosaukumu. Toreiz medaļas saņēma Sarkane, Ušpele, Zurge, Tipāne, Gendele, Ceiziņa, Kušnere, Simanoviča un Mortuzāne.

- Neapšaubāmi, ka tajos gados jau tika izveidotas un rīkotas dau-

80. gadi

LU krāsas handbolā pārstāv vairs tikai vīriešu komanda

Šodien Latvijas Universitātes dzīvē rokasbumba aizņem vairs tikai nelielu vietu, salīdzinot ar agrākiem laikiem, kad tieši šis sporta veids bija LU viens no pašiem populārākajiem. Šobrīd handbolu nopietni spēlē vairs tikai vīriešu komanda, kura pati ar lielām pūlēm spēj "savilk galus kopā".

Atkāpe

Vīriešu handbola saknes Latvijas Universitātē meklējamas jau tālajā 1932. gadā, kad toreizējā Rīgas Universitātes vienība pirmajā starptautiskajā spēlē mēroja spēkiem ar Tartu universitāti, ko arī pieveica ar 7:4. Tiesa gan, tālajā 1932. gadā un līdz pat sešdesmito gadu sākumam šo sporta spēli spēlēja pēc vispārpieņemtajiem noteikumiem, proti, uz lielā laukuma 11:11.

Tikai pāris gadus vēlāk komanda piedalījās arī lielās 11:11 rokasbumbas Latvijas meistaracikstēs, kurās izcīnīja augsto otro vietu. Toreiz finālciņā par čempionu lauriem "US" handbolisti zaudēja vienīgi tā brīža neapšaubāmi spēcīgākajai vienībai "Unionam". Tā brīža universitātes komandā spēlēja pārsvarā basketbolisti, no kuriem pazīstamākie bija Jurciņš un Febers.

Taču pēc šim dažām sacensībām trīsdesmito gadu pirmajā pusē, rokasbumbas attīstība Latvijas Universitātē apstājas. Laikā, kad plašāk pazīstamo lielo 11:11 rokasbumbu nomainīja mazā un dinamiskā 7:7, Latvijas Universitātē vīriešu handbols atdzima tikai 1963./1964. gada sezonā, kad jau piecus gadus darbojās LU rokasbumbas sekcija. Minētajā sezonā vīriešu komandu sāka trenēt jau pastāvošās un strauji progresējušās sieviešu vienības treneri Janīna Grauzīne. Par vīriešu komandas pirmajiem "pionieriem" kļuva mācībspēki Āboliņš, Bernhards, kā arī studenti Rudovics, Dindonis, Strautiņš, Kurmists, Ruseckis, Beitiņš, Zonne, Grabis un Veispals.

Treneri Grauzīne komandu vadīja turpmākos piecus gadus, līdz 1968. gadā vienības trenera posteni pārņēma tren. Drēška un, pateicoties neatlaidīgajam darbam, komanda spēja iekļūt republikas meistaracikšu augstākajā līgā. Šajos gados komandas sastāvā pastiprināja tādi meistari kā Tverionas, Zeikarts, Melbārdis, Martinsons, Riņķis, Blumbergs, Jirgenšons, Veispals, Broks. Vēlāk komandai pievienojās arī Opmanis, Heinrihsons un Dzenis, kas visi kopā padarīja spēcīgu Latvijas Universitātes vīriešu rokasbumbas komandu.

Turpmākajos gados līdz pat 1975. gada sezonai Latvijas Universitātes vīriešu handbola komanda startēja vienīgi Latvijas meistaracikstēs, vairākkārt izcīnīja medaļas toreizējās LASK spartakiādēs, kā arī Rīgas čempionātos. Un tieši 1975. gadā tika nodibināta Latvijas Universitātes otrā komanda, kuru vadīt uzticēja tobrīd vēl jaunajam trenerim Mārtiņam Cīrulim. Bet kopš 1978. gada, kad LVU pirmo vienību pārstāja trenēt Jānis Melbārdis, pajuka otrā komanda, bet stafeti pirmajā vienībā pārņēma jau minētais Cīrulis. Zīmīgi, ka tieši šis treneris LU rokasbumbas komandu vada joprojām arī šodien.

Pirmie panākumi nenāca tik viegli

Toreiz LVU otrajā komandā spēlēja pārsvarā tikai tādi spēlētāji, kuri pirms tam nebija saskārušies ar šo dinamisko, tehnisko un ātro sporta

spēli, taču ļoti vēlējas to iemācīties spēlēt, – stāsta pašreizējais LU vīriešu komandas treneris Mārtiņš Cīrulis, kurš vienību vada jau divdesmit gadus. – 1978. gadā arī notika treneru maiņa pirmajā komandā;

LU rokasbumbas vīriešu komandas pirmais sastāvs 60. gados

Melbārdis sāka trenēt sieviešu vienību, bet es stājos viņa vietā. Tad arī pajuka otrā vienība, jo vairāki pirmās komandas handbolisti absolēja Latvijas Universitāti un līdz ar to pameta komandu. Bet tie, kuri tomēr neatmeta cerības uz iekļūšanu galvenajā vienībā, trenējās kopā ar pārējiem.

- Toreiz taču sporta spēlēs Latvijas Universitātē valdīja pavisam cita situācija!

M. C.: - Tajos gados atsevišķi varēja apgūt gandrīz visas populārākās sporta spēles un, protams, arī rokasbumbu. Kāds no sporta veidiem arī bija obligāti jāapmeklē – četru kursu laikā pa divām reizēm nedēļā! Līdz ar to šis nodarbošanās apmeklēja simtiem studentu! Ik gadus LU bija ap 150 līdz 200 studentu, kas nodarbojās tieši ar handbolu! Un pateicoties šim dienas grupām, komandā iekļuva arī vairāki pašreiz pazīstami cilvēki. Piemēram, pazīstamais Elvis Jansons, kurš tagad nolēmis darboties ne vien radio, bet arī dziedāt. Gara auguma un spēcīgas uzbūves sportists pie mums nospēlēja piecas sezonas. Vēl arī Māris Larionovs, kurš šodien ir "Unibankā" pārvaldnieka vietnieks.

- Zinot, ka rokasbumba it īpaši šodien ir viena no pasaules asākajām, tehniskākajām un vīrišķīgākajām sporta spēlēm, Latvijas Universitātē tomēr radās pavisam ačgārna situācija, proti, lielāki panākumi bija tieši sieviešu komandai. Ar ko jūs to izskaidrojat?

M. C.: - Jau izsenis Latvijas Universitātē mācījušās vairāk sievietes nekā vīrieši un ar to būtībā arī saprotami sieviešu handbola komandas lielie panākumi. Varam pat teikt, ka LU ir sieviešu augstskola, jo gandrīz ikvienā fakultātē vairāk mācās tieši sievietes.

- Kaut arī šodien palikušas vairs tikai dažas sacensības, kurās startē LU komanda - Latvijas meistaracikstes un Universiāde, tomēr vienība vēl joprojām pastāv.

M. C.: - Tajos pašos septiņdesmitajos gados taču bija virkne sacensību, kurās piedalījāmies arī mēs – Latvijas meistaracikstes, Rīgas un "Daugavas" čempionāti un vēl vairākas sacensības. Kas mums šodien palicis? Vairs tikai Latvijas meistaracikstes un Universiāde! Un, pateicoties tieši šim daudzajām sacensībām, sezonas laikā mēs izspēlējām vismaz piecdesmit spēļu! Tātad, nebijām tikai vienkārši amatieri, bet nebijām arī meistari. Bez tam piedalījāmies arī tā saukto "Draudzības kausu" izcīņās ārpus Latvijas robežām – Tartu, Kišinevā, Maskavā, Kijevā un daudz kur citur.

Spožais astoņdesmito gadu vidus

Neapšaubāmi, ka Latvijas Universitātes vīriešu rokasbumbas komandas labākie gadi nāca tikai pēc

ilga un neatlaidīga darba, jo ik sezonu sastāvā notika būtiskas izmaiņas, kā arī paaudžu maiņa, kas var būtiski ietekmēt ikvienas vienības likteni. Tā arī notika ar LU komandu, kura vispirms astoņdesmito gadu pašā sākumā tomēr nespēja nosargāt vietu republikas meistaracikšu augstākajā līgā un izkrita no tās. Taču ilgi nebija jāgaida, lai 1983. gada sezonā veiksmīgi atgrieztos un pat strauji kāptu augšup pa karjeras kāpnēm. Un jau pēc gada LU komanda izcīnīja BASB "Daugava" čempionu titulu, kā arī uzvarēja Baltijas augstskolu kausa izcīņā. Vēl pēc gada LU studenti dramatiskā finālspēlē ar 27:26 pieveica Dobeles "Spodrību" un izcīnīja Latvijas republikas arod biedrību padomes kausu.

- Komandas neapšaubāmi lielākais panākums bija ceturta vieta Latvijas čempionātā augstākajā līgā 1986. gadā, – stāsta treneris Cīrulis. – Liels nopelns panākuma kaldināšanā neapšaubāmi pienākas arī pašiem spēlētājiem. Toreiz sastāvs bija ļoti spēcīgs, ko veidoja galvenokārt Latvijas jaunatnes izlases handbolisti, kuri bija absolējuši Murjāņu Sporta ģimnāziju, piemēram, vārtis Purmalis, Emuliņš, Brenčāns, Aleksandrovs, Maļinovskis, Bergmanis un daudzi citi.

- Komandas labākajos gados bez Latvijas čempionātā izcīnītās ceturtais vietas sekoja vēl virkne panākumu.

M. C.: - Šajos gados LU vīriešu handbola komanda vairākkārt ieguva otrās un trešās vietas BASB "Daugava" un Rīgas pilsētas čempionātos. Bez tam toreizējā Latvijas republikas izlasē tika iekļauti arī četri LU studenti - pašreizējais Latvijas handbola federācijas prezidents Anrijs Brenčāns, kā arī joprojām spēlējošie Purmalis, Maļinovskis un Skapsts.

- Bet kā viss šis straujais kāpums noslēdzās?

M. C.: - Pēc kārtējās paaudžu maiņas LU komandā, diemžēl astoņdesmito gadu beigās izkritām no augstākās līgas uz divām sezonām. Tomēr 1990. gadā atkal bija izveidojies jau līdzīgs sastāvs un tad arī atgriezāmies starp Latvijas spēcīgākajām rokasbumbas komandām. Šajā sastāvā spēlēja Šāvējs, Piņķis, Avotiņš, Petrovičs, arī šobrīd ļoti pazīstamais Eiropas kategorijas tiesnesis Dzērve, Kudrjavcevs, Jansons, Larionovs, Morozovs, Lazdiņš un vairāki citi. Tomēr arī ar šādu sastāvu spējām veiksmīgi cīnīties Latvijas meistaracikstēs un ne tikai.

- Taču savu lomu komandas pastāvēšanā noteikti nospēlēja arī "varēnās" Padomju Savienības sabrukšana.

M. C.: - Protams. Līdz ar PSRS izjukšanu, ilgāku laiku nemaz ne-

LVU kausa ieguvēji 1985. gadā

3. vietas ieguvēji Eiropas Studentu kluba spēlēs 1996. gadā

varēja tik viegli tikt pāri robežām. Zuda spēcīgie augstskolu turnīri bijušajās padomju republikās, bet pēc dažiem gadiem tos organizēt vairs neviens nevēlējās. Kādēļ? Lai noorganizētu labu turnīru, nepieciešams daudz naudas, arī mums pašiem - lai turp dotos.

- Turpinot runāt par piedalīšanos sacensībās ārpus Latvijas robežām, vai LU komandai pastāv kādi cieši kontakti ar kādu no ārvalstu augstskolām?

M. C.: - Kopš 1992. gada, kad pirmo reizi viesojāmies Dānijā, lai piedalītos draudzības spēlēs ar vietējiem handbola klubiem, radās ļabi kontakti un turpmākā sadarbība. Bet 1994. gadā LU komanda spēcīgā handbola festivālā Dānijā savā grupā izcīnīja pirmo vietu. Bet lielākais panākums, neapšaubāmi, bija vēl pēc diviem gadiem, kad palikām trešie Eiropas atklātajā augstskolu klubu čempionātā.

LU komandas pastāvēšana joprojām ir zem jautājuma zīmes

Kā izteicās LU vīriešu komandas treneris Cīrulis, vienība šobrīd pastāv tīri uz pašu iniciatīvas – sporta tērpus pārķ paši, arī lai aizceļotu kaut kur tālāk, savu daļu nākas maksāt arī par ceļu. Taču neskatoties uz visām ķibēlēm, komandā joprojām valda liels optimisms. Šodien Latvijas Universitātes komanda jeb "US" veiksmīgi cīnās Latvijas meistaracikstēs pirmajā līgā, kur šobrīd ir līdere. Ja izdosies tikpat veiksmīgi cīnīties arī finālposmā, nav šaubu, ka "US" būs pa spēkam ielauzties arī Latvijas spēcīgāko komandu pulkā.

- Taču, ja arī mēs iekļūsim

virslīgā, vai mums tur maz būs ko darīt? Mēs trenējamies tikai divas reizes nedēļā, jo mums nav iespēju irēt sporta zāli. Normālai virslīgas komandai jātrenējas kopā vismaz trīs līdz četras reizes nedēļā.

- Lai nu kā, tomēr šosezon komandas sastāvs vismaz pirmajai līgai ir ļoti spēcīgs un ļoti nokomplektēts. Vai tomēr jaunajiem spēlētājiem, kuri uzsākuši mācības LU, ir iespējas trenēties kopā ar komandu un tai arī pievienoties?

M. C.: - Es priecātos par ikvieno interesentu. Ja patiešām kādam ir interese par šīs vīrišķīgās sporta spēles apguvi, mani var droši meklēt LU Sporta katedrā. Ikvienam tiks dotas iespējas izmēģināt spēkus tik lieliskā sporta spēlē kā rokasbumba!

ARTŪRS ANDŽS

Vīriešu komandas spēlētājs T. Tverijonas uzbrukumā

STUDENTU ORGANIZĀCIJAS

Studentus apvieno dažādas intereses - ceļojumi, svešvalodas, dziedāšana, dejošana. Šoreiz uzzināsim ko vairāk par Latvijas Kristīgo studentu brālību, jo "UA" redakcijā ciemojās tās ģenerālsekretāre SANDRA PALKAVNIECE.

- Kā radās organizācija?

- Ideja nāca no Starptautiskās Kristīgās studentu organizācijas. Tās pārstāvji atbrauca uz Latviju un pastāstīja par tās darbību pasaulē un to, ka šajā organizācijā ietilpst 150 valstis. Viņi mūs uzaicināja arī Latvijā izveidot šādu studentu kopību. Iesākumā pie mums dzīvoja Starptautiskā kristīgu studentu komanda no Norvēģijas un Somijas. Šie cilvēki mums palīdzēja darbu iesākt un saprast, kāpēc tas ir vajadzīgs.

Šobrīd Latvijas Kristīgajai studentu brālībai ir jau septiņi gadi. Cenšamies izveidot grupas visās pilsetās, kurās ir augstskolas. Tās darbojas Rīgā, Jelgavā, Daugavpilī, Rēzeknē, Liepājā, bet top Valmierā un Ventspilī. Katra grupa dzīvo savu iekšējo dzīvi, bet kopējos pasākumos satiekamies.

Rīgas grupā ir 30 studenti gan no LU, gan arī citām augstskolām, bet kopumā esam apmēram 150 cilvēki.

- Kādus jauniešus aicināt savā pulkā?

- Aicināti ir visi interesenti. Cilvēki, kuri interesējas par kristietību, par Bībeli, par Dievu, par Jēzu Kristu un kuri vēlas padziļināt savas zi-

nāšanas. Protams, aicināti kristīgie studenti.

- Kur jūs var sameklēt?

- Rīgas grupa satiekas LU Vēstures un Filozofijas fakultātē, trešdienās plkst. 18.30, 1. auditorijā, kad notiek Bībeles studijas. Reizi mēnesī rīkojam lielākus pasākumus. Kādas tikšanās vai lekcijas, uz kurām aicinām itin visus ieinteresētos.

- Kādas lietas pārzina ģenerālsekretāre?

- Jābūt ir skaidrība par virzienu, kurā organizācija darbojas, jābūt nomodā par mūsu ideju. Ļoti daudz ir arī organizatorisku pienākumu. Mācību un atpūtas nometnes mums notiek apmēram 6-7 reizes gadā, bet divas reizes gadā - lielās nometnes - visiem Latvijas studentiem. Uzaicinām lektoros, notiek semināri, arī pastrādājam un atpūšamies. Cenšamies iet to ceļu, ka paši studenti var palīdzēt citiem studentiem saprast Bībeli, saprast, kam tic kristieši, saprast, kas notiek Baznīcā.

- Nesen Jelgavā tika svinēta Starptautiskā Studentu diena, kurā piedalījāties arī jūs. Kā tur gāja?

- Dienas pirmajā pusē tirgojamies ar grāmatām, bija reklāma par Latvijas Kristīgo studentu brālību. Tie cilvēki, kuri vēlējas, kā dāvanu saņēma "Jauno Derību".

Vakarā Studentu klubā mēs rīkojam pasākumu, kura sākumā bija Valda Indrišonoka un draugu kon-

Ceļš ticībā, cerībā un mīlestībā

certs. Valdis stāstīja arī par savu pārlicību, dziedāja dziesmas. Bijām uzaicinājuši arī misijas "Pakāpieni" direktoru Viljamu Šulcu. Viņš atbildēja uz dažādiem jautājumiem, stāstīja, kas ir kristietība un kam mēs īsti ticam. Vakara beigās daļā Rīgas un Liepāja grupas rādīja iestudētos skečus. Dzērām tēju, kafiju un draudzīgi aprunājāmies ar mūsu ciemiņiem.

- Nāk Ziemassvētki un uz ko aicināt cilvēkus?

- Rīgas grupa 2. decembrī rīko tikšanos ar Kristīgās akadēmijas rektori Skaidrīti Gūtmani. Tas būs Adventes ieskaņas pasākums, kas sāksies plkst. 18.30. Būs arī citi pasākumi, uz kuriem aicināsim un par to vēstīsim arī šeit. Ja kāds vēlas uzzināt sīkāku informāciju, tad varat zvanīt Sandrai pa tālruni: 571370.

- Vai jums ir sadarbība arī ar Starptautisko studentu organizāciju?

- Mēs piedalāmies dažādos viņu pasākumos. Notiek gan lielas studentu konferences reizi trijos gados, gan arī konferences grupu vadītājiem - specifiskāku virzienu interesentiem. Viņi daļēji mūs atbalsta arī finansiāli.

- Kādi ir Latvijas Kristīgās studentu brālības mērķi?

- Pirmais mērķis ir tas, ko mēs gribam - liecināt par savu ticību citiem studentiem, stāstīt par to.

Otrs mērķis ir - veidot studentiem

Vasaras nometne Līgatnē

dziļākas attiecības ar Dievu, padziļinot viņu zināšanas par Bībeli. Trešais mērķis - veicināt kristīgās kultūras veidošanos Latvijā.

Svarīgi ir tas, lai man būtu sava pārlicība. Kādam tas varbūt nepatīk vai viņš domā citādi, bet tas nevar izmainīt manu nostāju un manas attiecības ar Dievu. Mēs esam gatavi, ka būs arī citādi domājoši cilvēki, un tas ir normāli.

- Lai popularizētu kristīgo kultūru, nepieciešamas zināšanas.

- Mūsu trumpis nekad nebūs teoloģiskās zināšanas, jo brālībā ir studenti no dažādām fakultātēm. Mūsu dārgums ir dzīvās attiecības ar Dievu. Par to, ko paši esam piedzīvoju-

ši, varam droši liecināt.

Aicinām ikvienu studentu, kurš ir meklējošs un grib zināt, kas īsti ir ticība, atnākt pie mums.

Mums notiek diskusijas, lasām Bībeli. Jebkurš cilvēks var uzdot jautājumus. Aicinām arī lektoros. Mums ir sadarbība ar misionāriem no Rīgas Internacionālās draudzes. Pie mums ir bijuši garīdznieki - Edgars Mažis, Erberts Bikše un citi.

Ļoti cenšamies atrast garīgo vadītāju, bet tas nav viegli, jo Latvijā mācītāji ir ļoti aizņemti. Šobrīd viens no mūsu garīgajiem atbalstiem ir Viljams Šulcs no misijas "Pakāpieni".

Mēs savu ceļu ejam ticībā, cerībā un mīlestībā!

MĀRA SADOVSKA

JŪSU ZINĀŠANAI

Jaunumi no Ziemeļvalstu informācijas biroja

Valhalla
Nordic Network for Children's & Youth Culture
Denmark, Estonia, Faroe Islands, Finland, Greenland, Iceland, Latvia, Lithuania, Norway, Sweden, Åland

Info Forum

Nordic Council of Ministers - Department for Children's & Youth Culture
<http://valhalla.norden.org>

Valhalla - tev!

Nosaukums Valhalla ir cēlies no seniem ziemeļu mītiem, kur to dēvēja par dievu tikšanās vietu. Tagad Valhalla ir tikšanās vieta Ziemeļvalstu un Baltijas valstu bērniem un jauniešiem.

Lai tiktos Valhallā, datorā ir tikai jāievada adrese: <http://valhalla.norden.org> un jūs priekšā atvērsies Valhallas mājas lapa. Nomainot ar karodziņu augšējā, kreisajā stūrī valodu (skandināvu, somu un angļu), jums paveras iespēja iegūt maksimālu informāciju, kas interesē jauniešus Dānijā, Igaunijā, Fēru salās, Somijā, Grenlandē, Islandē, Latvijā, Lietuvā, Norvēģijā, Zviedrijā un Ālandu salās.

Apmeklējot sadaļu "Info" - tu vari uzzināt visu par dažādiem fondiem, stipendijām, pasākumiem, organizācijām, kalendāriem utt.

Savukārt, iegriežoties sadaļā "Forum", tev ir iespēja sarunāties ar kādu no Fēru salām vai Islandes, kā arī meklēt studijas iespējas Norvēģijā vai Zviedrijā. Īsāk sakot, viss kā jau ierasts Internetā, tikai ar to īpatnību, ka vari orientēties tieši uz Ziemeļvalstīm un Baltiju. Ja vēlies iegūt informāciju par pašu projektu Valhalla - droši meklē to lodziņos kreisajā pusē.

Protams, ka Valhalla nav tikai informācijas ieguves vieta. Ja vēlies in-

formēt par kādu pasākumu (koncertu, izstādi, konferenci u. c.) arī citus, tad tev ar prieku sagaidīs un tavu informāciju Valhallā ievadīs Ginta Tropa Ziemeļvalstu informācijas birojā, Basteja bulvārī 14. Un tieši tu vari palīdzēt pilnveidot Latvijas lapu, jo tā vēl ir diezgan patukša (Latvijā šis projekts ir sācis darboties pavisam nesen.)

Jāpiemin arī, ka projekta ietvaros četras reizes gadā iznāk žurnāls ar tādu pašu nosaukumu. Katrs žurnāls ir veltīts kādai tēmai, un pēdējā žurnāla tēma ir "Ziemeļvalstis un tuvākie kaimiņu reģioni". Bet bez tā žurnāla ir arī informācija par dažādiem pasākumiem un notikumiem. Žurnāli ir pieejami Ziemeļvalstu informācijas birojā un Ziemeļvalstu literatūras bibliotēkā bez maksas. Galvenokārt teksts ir skandināvu valodās, bet ir atsevišķa nodaļa angļu valodas pratējiem.

Tāpēc negaidi!!! Sēdies pie datora, atrodi Valhalla mājas lapu un... tu nebūsi vīlies.

Internets par velti!

Jā - tu nenoticēsi, bet tā ir taisnība! 20. novembrī Ziemeļvalstu informācijas birojā ir atklātas divas jaunas Interneta vietas, un jebkurš par baltu velti var nākt un izmantot to, kā vien vēlas. Tev tikai jāklūst par

Ziemeļvalstu informācijas biroja bibliotēkas lasītāju, un tu katru dienu divas stundas (pēc kārtas vienu stundu; otru - pēc laiciņa) vari sērfot pa Internetu. Fantastiski! vai ne?!

Bet tas vēl nav viss. Tā kā tu būsi kļuvis par lasītāju šajā bibliotēkā, tad tu varēsi arī lasīt daudz jaunu grāmatu, kas saņemtas no ASV par Interneta lietošanu, mājas lapas veidošanu, gaumīgu darbu noformēšanu Internetā, visu par e-pastu un vēl par daudz, daudz ko citu.

Bet arī tas vēl nav viss!!! Tu esi veiksmnieks, jo jau pavasarī tev paveras iespēja apmeklēt turpat Interneta lietošanas kursu par pavisam simbolisku samaksu (par to sīkāk lasiet nākamajos "UA" numuros).

Tāpēc nesēdi mājās vai nestāvi rindā uz datoru fakultātes datorklase, bet gan dodies uz Basteja bulvārī 14, 2. stāvu, Ziemeļvalstu informācijas biroju.

Ja vēlies pētīt Internetu pavisam mierīgā gaisotnē, tad pietiek doties stāvu augstāk uz Ziemeļvalstu literatūras bibliotēku un tur izmantot kādu no trijām Interneta vietām.

Bet neaizmirsti, ka tu vari ne tikai pētīt Internetu, bet arī ļoti ātri iegūt informāciju par studiju iespējām Ziemeļvalstīs, nodibināt kontaktus un pat pieteikties uz Ziemeļvalstu Padoles piedāvātajām stipendijām (par to lasiet iepriekšējos "UA" numuros vai sazinieties ar Ziemeļvalstu informācijas biroju).

Par šo iespēju izmantot Internetu bez maksas mums ir jāpateicas Ziemeļvalstu Ministru padomei un Sorosa fondam Latvijā, kā arī, protams, iniciatīvas pilnajiem Ziemeļvalstu informācijas biroja darbiniekiem.

Norden - visvairāk biedru ir vecumā no 20 līdz 29 gadiem

Biedrība Norden ver durvis pie mūsu ziemeļu draugiem, zināšanām par mūsu kaimiņiem un derīgiem kontaktiem visur Ziemeļos. Biedrība iestājas par ziemeļu identitāti un vairo zināšanas par Latviju pārējās

ziemeļu zemēs.

Latvijā šī biedrība ir dibināta 1991. gada 4. oktobrī, un tai pašlaik ir nodaļas deviņos Latvijas rajonos, kas kopā pulcē 228 biedrus, bet biedru skaits Alandu salās, Dānijā, Fēru salās, Grenlandē, Igaunijā, Islandē, Norvēģijā, Somijā, Zviedrijā un Latvijā kopā ir ap 100 000. Tevi - LU student - šī biedrība var ieinteresēt ar dažādiem projektiem, kā rezultātā var būt iespēja strādāt ārzemēs (par to gan citreiz), gan ar dažādiem pasākumiem, kas Latvijā notiek visu gadu un kuros piedalīties ir interesanti gan jaunam, gan vecam.

Bet lai nu paliek tukši vārdi. Pavisam drīz Latvijā un, protams, arī Rīgā notiks biedrības Norden Latvijā, sadarbībā ar LU Etniskās Kultūras centru un biedrībām Norden Cēsis un Jelgavā, Jelgavas mākslas skolu un Bauskas pilsētas Domi rīkotie Ziemeļzemju Ziemassvētki. Svētki notiks no 11. līdz 13. decembrim. To ietvaros tu varēsi apmeklēt Ziemeļzemju Ziemassvētku ieskaņas sarikojumu Saules centrā (11. decembrī). Varēsi noskatīties, kā latviešu bērni iet budējos, apciemojot ārvalstu vēstniecības (11. decembrī plkst. 12.00 - 14.30). Ja vēlēšies jautri pavadīt laiku Ziemassvētku noskaņā, tad būsi gaidīts 11. decembrī plkst. 15.00 Bastejkalnā. Tajā pašā dienā plkst. 18.00 notiek atnāc uz Tautas mūzikas festivāla atklāšanas koncertu Anglikāņu baznīcā (Anglikāņu ielā 2a). Savukārt plkst. 20.00 turpat sāksies kārtīga vakarēšana ar dziesmām un dejām.

Pēc jautras vakarēšanas, jau nākošajā dienā - 12. decembrī - steidzies uz Bausku (pilsētas Tautas namu, Kalna ielā 13), jo tur Ziemeļvalstu mūziķi ielūdz uz koncertiem un Ziemassvētku svinēšanu. Citi mūziķi un varbūt arī tu dosies uz Cēsīm (Cēsu Izstāžu namu, Pils ielā 9), kur plkst. 17.00 notiks koncerts.

Bet, ja būsi Jelgavā, tad nepalaid garām 250 Latvijas bērnu sarūpēto zīmējumu izstādi par tēmu "Vecmāmiņas un Vectētiņa Ziemassvētki", kuru atklās 12. decembrī plkst. 12.00

LLU Lielajā aulā (Lielā ielā 2), un kurā notiks arī labāko darbu apbalvošana.

13. decembrī ir lieliska iespēja no plkst. 11.00 līdz 14.00 pavesoties Tautas mūzikas darbnīcā Latviešu biedrības namā (Merķeļa ielā 13). Tur tu varēsi iepazīt tradicionālos Ziemeļvalstu mūzikas instrumentus, dziesmas un dejas. Rādīs un stāstīs Ziemeļvalstu tautas mūziķi.

Protams, daudzi jau zina, ka 13. decembris ir Lūcijas diena. Lūcija ir gaismas un labestības simbols. Lūcijas svētki pie mums ir atceļojuši no XVIII gadsimta Zviedrijas, un tagad tos svin arī Somijā un Latvijā. Lūcijas kronēšanu tu varēsi vērot plkst. 15.30 Anglikāņu baznīcā.

Savukārt Tautas mūzikas festivāla lielais noslēguma koncerts notiks plkst. 17.00 Latviešu biedrības namā.

Uz kārtīgu svinēšanu tu esi gaidīts labi pazīstamajā Alus Arsenālā (Pils laukumā 4) plkst. 19.30, kur notiks arī lustīga dziedāšana un dejošana.

ANDRIS ŠIROVS,

Lekciju cikls

8., 9. un 10. decembrī no plkst. 16⁰⁰ līdz plkst. 18³⁰ notiks Tallinas universitātes profesores Dr. philos Irinas Belobrovcevas lekcijas "Postmodernisms Eiropas kultūrā".

Tiks aplūkotas šādas problēmas:
- postmodernisms kā *fin de siecle* parādība;
- poststrukturālisms: amerikāņu, franču un angļu novirzieni; feministiskā kritika;
- dekonstruktīvisms: Ž. Derida, Jēlas skola;
- postmodernistiskais diskurss un tā elementi;
- Krievijas postmodernisms.

(LU, Visvalža ielā 4a, 204. auditorijā)

MĒS PIE VIŅIEM

Ar dejas soli uz Turciju

Turpinājums
(sākums "UA" nr. 6)
Pēc kārtīgas atpūtas Vidusjūras krastā bija laiks doties Izmiras - mūsu brauciena galvenā mērķa - virzienā, pa ceļam vēl baudot dažus neizmirstamus mirkļus Pamukalē - dabiskā kalņakmens atsegumu kūrortā, kur no klints virspuses visu laiku izdalās termiskais ūdens (~60°C), kas, tekot lejā pa klinti, veido kalņakmens vannveidīgas terases, kurās šis ūdens uzkrājas. Ne velti šis savdabīgais da-

Ungārija. Festivāla dalībnieki tika izmitināti studentu kopmītnēs, kur katrā istabīņā bija četras divstāvēgās gultas, tualete, dušas un lodžija. Festivāls tiek rīkots katru gadu par godu Izmiras pilsētas svētkiem. Svētkus aizsāk grandioza vietējo un ārzemju firmu izstāde galvenajā pilsētas parkā, kas teritoriāli līdzinās apmēram četriem Vērmandārziem. Svētkos mums deju mūziku gādāja kapella, kuras sastāvā bija arī Ag-

Pergāme - viena no sengrieķu atstātajām kultūrvēsturiskajām vērtībām

pērkoties Izmiras vecajā tirgū, vai arī ekskursijās. Lieliskākā ekskursija bija uz sengrieķu pilsētu Efesu. Šī ir viena no vislabāk saglabātajām seno grieķu pilsētām pasaulē. Varēja aplūkot Marmora ielu un Trajana strūklku, kā arī publiskā nama un publisko tualetu drupas. Īpašu ievēribu ieņem divstāvēgās Celsija bibliotēkas

paliekas. Iespaidīgs ir arī lielais amfiteātris ar pārsteidzoši labo akustiku, kas ļauj runātājam uz skatuves runāt normāli, lai viņu dzirdētu pašā augšējā rindā. Festivālā aizvadītā nedēļa aizlidoja vēja spārnim, tāpēc nerealī likās, ka atkal jāsežas autobusā un jau jādodas Turcijas robežas virzienā.

Lielie amfiteātri pārsteidz ar savu grandiozitāti un kolosālo akustiku

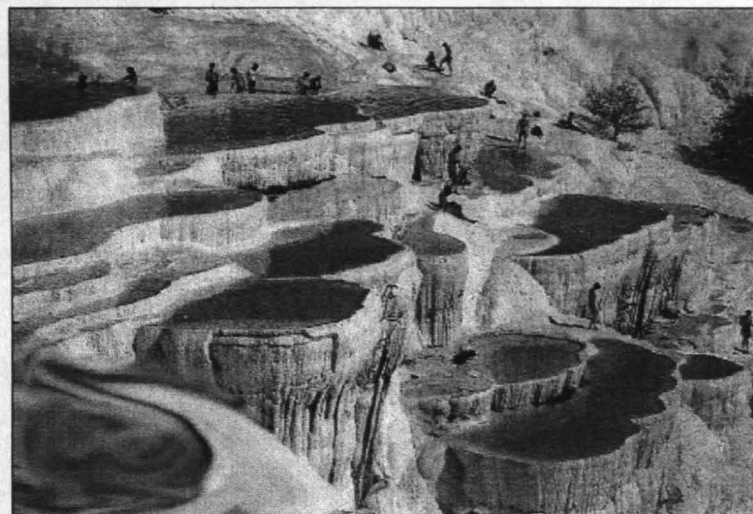
bas veidojums tiek uzskatīts par vienu no Pasaules brīnumiem. Mūsu grupa, vēlēdamās maksimāli izbaudīt priekus Pamukalē, centās pabraidāt un pagulēt katrā ūdenskrātuvītē, bet kāds uzraugs visiem spēkiem centās mūs no tā atturēt, skaidrojot, ka bradājot, ūdens tiek saduļķots un tur nogulsējies kalņš tek pāri malām terasītei, un līdz ar to noskalotās lejā (ik pa laiciņam viņam arī izdevās mūs savaldīt). Pēc pusdienas staigāšanas pa kalņakmens atsegumiem un neatļautās bradāšanas bija laiks doties prom.

nese (labi pazīstama pēc kopīgiem duetiem ar Ainaru Mielavu). Koncerti mums bija tikai vakaros, un mēs no sirds centāmies, lai ļoti atsaucīgā turku publika nebūtu vilusies. Jāsaka, ka, piemēram, "Audēju deja" jeb "Tūdaliņ, tādagiņ" turkiem patika tikpat, cik, piemēram, spāņu temperamentīgās kastanjolas skaņas jeb slovāku meiteņu dejas, kurās ik pa laiciņam vīdēja apakšsvārki.

Festivāla ietvaros mums bija arī izbraukuma koncerti uz blakusesošajām pilsētīnām, kā arī viens ekskluzīvs koncerts Česmes pilsētas mēra pagalmā īpaši promenentai publikai.

Izmiras tautas deju festivālā bez Latvijas bija pārstāvēti Ēģipte, Spānija, Slovākija, Polija, Rumānija, Čehija, Ukraina, Maķedonija, Kipra un

Dienas pirmo pusī mēs pavadijām sauļojoties Egejas jūras krastā vai ie-

Pamukale - dabīgie kalņakmens atsegumi, kuros uzkrājas termiskais ūdens

Ar skumjām sirdī un dziesmas rindiņām: "Projām jāiet, projām jāiet, es nevaru šeit palikt. Šeit palika rakija, atkorķēta neizdzert", mēs pametām Izmiru (Rakija ir turku nacionālais dzēriens, kas latviešu mēlē būtu saucams par anīsa šņabi. Turki to dzer visos pasākumos, atšķaidot ar parastu negāzētu ūdeni.) mēs pametām Izmiru.

Ceļā uz robežu mēs vēl iegriezāmies Pergāmā un Trojā. Pati Troja pārsteidza ar savu deviņkārtaino kultūrlāni, kā arī ar aizraujošo stāstu par vācu zinātnieka neticamo veiksmi Trojas pilsētas meklējumos.

Pēc 15 dienu ceļošanas pa Turciju mēs ar prāmi pārcēlāmies no Turcijas Āzijas daļas uz Eiropas daļu un drīz vien sasniedzām Turcijas-Rumānijas robežpunktu. Ar to arī beidzās mūsu ceļojums pa šo eksotisko valsti. Valsti, kura pārsteidz ne tikai ar laipniem cilvēkiem un unikālajiem dabas fenomeniem, bet arī ar savu neticami ātro, ekonomisko augšupeju.

Protams, ar to visi piedzīvojumi nebeidzās, jo patiesībā pašas negaidītākās lietas, kā zināms, notiek uz robežām (īpaši uz Rumānijas un Bulgārijas), bet tas jau būtu cits stāsts, tāpat, kā cits stāsts būtu par ilgo dzīvošanu autobusā jeb par lētajiem Ungārijas vīniem.

Gribas tikai pateikt paldies visiem, ar ko bijām kopā visas šīs 22 dienas, un novēlēt arī citiem deju kolektīviem biežāk doties tādos ceļojumos, jo tas kolektīva pieredzei dod to pašu, ko vieni Vispārējie dziesmu un deju svētki.

P.S. Sirsnīgs paldies mūsu deju kolektīva vadītājam Zigrīdai par lielajām pūlēm, kas tika ieguldītas, lai šis ceļojums realizētos. Tāpat liels paldies mūsu šoferīšiem - Oļegam un Sašam: jūs esat superīgākie šoferi!

**ANDRIS ŠIROVS UN
SIGNE DONIKA,**
Bioloģijas fakultātes studenti

RE KĀ

Šis un tas...

Jau izsenis tiek izsmieta sieviešu **plāpība**. Taču sociologi izpētījuši, ka izrunāto vārdu skaita ziņā (14 000 vārdu dienā) pirmo vietu ieņem bērni vecumā no 5 līdz 10 gadiem. Ja tuvumā nav sarunu biedra, viņi sarunājas paši ar sevi. Otrajā vietā ir jūrnieki: pēc ilgstoša reisa viņi jūt nepieciešamību pamatīgi izrunāties. Trešā vieta - jauniešiem un jaunietēm.

Londonas universitātes ekspertu grupa apgalvo: katrs cilvēks **samelojas** vidēji 200 reizu dienā. Vairumā gadījumu tas ir neapzināti, piemēram, uz jautājumu "Kā klājas?" - automātiski atbildot - "Labi" vai "Slikti".

Tūkstošiem nemirstīgā literārā varoņa **Šerloka Holmsa** pielūdzēju viņam par godu apvienojas īpašos klubos: visā pasaulē to ir ap 240. Japānā Šerloka Holmsa biedrība ir 700 biedru. Pats izsmalcinātākais klubs esot ASV, kurā apvienojušies 280 cilvēki. Līdzīgas apvienības ir Dānijā un Zviedrijā. Anglijā pastāv īpašs muzejs, ir arī Šerloka Holmsa vārdā nosaukts hotelis.

Bet par godu Konana Doila daiļrades personāžam - Anrī Furnē, kas pēc tautības ir francūzis, - Francijā 1982. gadā iz-

veidoja šī literārā varoņa draugu biedrību.

Saulainā dienā **zajās lapas**, kuru kopējā platība ir 25 m², dod stundā tik daudz skābekļa, cik tā nepieciešams tādā pašā laikā vienam cilvēkam. Viena dižskabārža lapu kopējā platība var būt 1600 m², t. i., tāds koks var nodrošināt ar skābekli 64 cilvēkus.

Visbiežākais **slikta garastāvokļa cēlonis** ir dažādi zaudējumi. Pēc emocionālā stresa, kas saistīts ar zaudējumu, cilvēks cenšas samierināties ar likteni, sākt jaunu dzīvi. Klīniskie pētījumi pierāda, ka tajā laikā, kad ar prātu cilvēks spēj pieņemt zaudējumu un samierināties ar to, ar sirdi viņš vēl ilgi to nespēj. Lai ātrāk pārvarētu šo stāvokli, nepieciešams pēc iespējas pilnīgāk izpaust savas bēdas - izraudāties. Neprasme vai nespēja remdēties asarās vai citā veidā aktīvi izpaust savas jūtas par zaudējumu, veicina psihisko slimību attīstību.

Turpretī **smieklī** tiek uzskatīti par veselībai ļoti derīgiem. Smeļoties muskuļi izstiepjas - tas pazemina asinsspiedienu, palēlina sirds pulsāciju, atbrīvo no galvassāpēm, no stresa stāvokļa. Tā-

pēc smieklīm ir tiešs sakars ar mūža paildzināšanu. Tāpat smeļoties palielinās adrenalīna saturs asinīs, uzlabojas lab-sajūta. Daži zinātnieki uzskata, ka "smieklu centrs" atrodas galvas smadzeņu labajā puslodē, jo slimnieki, kam tā bojāta, neuztver jokus, kas veselīgiem cilvēkiem izraisa smieklus.

Cilvēki, kas pastāvīgi lieto lēnas iedarbības antidepresantus, biežāk par pārējiem krīt un iegūst lūzumus.

Mūsdienu Saules aktivitātes ritms saglabājas nemainīgs vismaz 680 miljonu gadu.

Pēkšņas sirds un asinsvadu slimību lēkmes visbiežāk sākas pulksten 10 - 11 no rīta.

Atklāts gēns, kas izraisa maniākālo depresiju.

ASV katrs piektais bērns piedzimst ar ķeizargriezienu.

Atlantijas okeāna piekraste 160 km platumā piesārņota ar tehnoloģiskas izcelsmes svini.

Smēķēšanas, aerosolu, dažādu tīrāmo un citu sadzīves ķīmijas preparātu lietošanas rezultātā gaisā dzīvojamās tel-

pās var būt daudz vairāk piesārņots nekā gaisa lielu rūpniecības uzņēmumu tuvumā.

Ziemeļkarolīnas Vaikforestas universitātes psiholoģijas profesors nosaucis **10 garlaicīga cilvēka īpašības**, no kurām katra viņa sarunu biedriem izraisa žāvas un vēlēšanos drīzāk beigt sarunu. Vispirms tas ir egocentrisms, risinot sarunas par īpaši personiskiem jautājumiem. Arī banalitāte - sarunas par zināmām lietām, vecu joku un aforismu atkārtošana; pasivitāte, zema emocionalitāte - izvairās skatīties acīs, sejas izteiksme paliek nemainīga, runā monotoni; īgnums - viņš neatbalsta sarunu; nopietnība - viņš pat nepasmaida. Bet var būt arī pretējas iezīmes, jo sevišķi lišķīgums, glaimīgs tonis, mākslota jautrība; izklaidīgums - viņš viegli novirzās no galvenās tēmas, ātri uztraucas par niekiem, lieto daudz žargonismu. Garlaicīgs cilvēks tiek raksturots kā mazāk draudzīgs, mazāk emocionāls, mazāk enerģisks un uzticams, toties nedaudz inteliģentāks par interesantu sarunu biedru.

Materiālu sagatavoja - **LINDA KALŅIŅA**

MŪZIKAS STŪRIS

Metallica

"Load" (Vertigo)
James Hetfield - guitar, vocals
Lars Ulrich - drums
Kirk Hammett - guitars
Jason Newsted - bass
Produced by Bob Rock with Hetfield & Ulrich
Recorded at California
May '95 - February '96

Amerikāņu grupas **METALLICA** studijas albums **LOAD** ir neordināra parādība un nav raksturīga iekšējām kolektīva darbam. **METALLICA** mūzikā ir parādīties blūzs. Tās ir netveramas parādības - kā dvēsele, bet tajā pašā laikā - arī ļoti konkrētas. **METALLICA** tik viegli un nepiespiesti nomainījuši šai albumā muzikālo dekorāciju, ka gandrīz kļuvuši par jaunu grupu. Katrs instruments precīzi nofiksējis savā partijā, katrā partijā nepielauj nekādas alternatīvas.

Larhs Ulrihs jau daudzus gadus ir viens no labākajiem pasaules bundziniekiem. **LOAD** viņš pierāda, ka pilnībā pārvalda visas galvenās bundzinieku viltības.

THE HOUSE JACK BUILT ir balāde - trilleris, kur Ulrihs demonstrē jaunu tehniku. Šī dvēseliski ir tuvāka

MASTER OF REALITY Black Sabbath nekā jebkuram no citiem **METALLICA** diskkiem.

UNTIL IT SLEEPS - jaunuma epos, izdevies mēģinājums savienot 60. gadu faktūru un stilistiku ar 80. gadu konstruktīvo negativismu.

CURE - klasisks angļu ritma blūzs.

POOR TWISTED ME - tajā ir visi stili, izņemot kantrī, bet kopumā skaņas kokteilis atgādina jaunā Ērika Kleptona "randiņu" ar Frenku Marīno **MAHAGONY RUSH** periodā.

WAITING MY HATE - instrumentu partijas interesantākas par pašu kompozīciju. Basģitāras līnija ir cienīga, lai to ievietotu visās ģitārspēles slavas grāmatās, jo tik meistariģi līdz šim spēlējuši tikai Batlers, Glovers un Makartnijs.

MAMA SAID - kompozīcija pelnījusi augstu vietu hitu parādēs.

THORM WITHIN - efektīva pieeja, gluži kā 60. gadu simbolā - **Satisfaction**. Ar vienu šo akordu pietiek, lai sevi attaisnotu **LOAD** un vispār **METALLICA** pastāvēšana.

Pēc preses materiāliem

SLUDINĀJUMI, INFORMĀCIJA,
REKLĀMA

Latvijas amatierteātru
konkurss "Gada izrāde"

5. decembrī Teātra maratons uz Ķīmiņas fakultātes skatuves Rīgas zonas atlasē skatē Latvijas amatierteātru konkursam "Gada izrāde".

17.00 - 19.10 - LU Studentu teātris E. Lēmane "Solterra"; rež. V. Klintsons
19.30 - 20.15 - Studijteātris "Aka" L. Smildziņas kustību izrāde "Honus homini"
21.00 - 22.00 - Teātra grupa "Vinnijs" V. Šekspīrs "Sapnis vasaras naktī"; rež. I. Gremze

Nepalaid garām! Šoreiz ieeja brīva.

11. decembrī plkst. 19⁰⁰
Latviešu Biedrības namā - "Māmuļā"
Jāzepa Vītola 135. dzimšanas dienas
atceres koncerts.
Piedalās koris "Sonore", "Gaudeamus" u. c.

Neklāties Bībeles kursi

Kristus draudze piedāvā četrus bezmaksas Bībeles kursus pa pastu. Lai piedalītos kādā no šiem kursiem, lūdzu sūtīt savu vārdu, uzvārdu un adresi uz šādām adresēm:

latviešu valodā:
Lai Top Gaisma!
Mazā Nometņu ielā 1 - p. k. LTG
Rīga, LV-1002

krievu valodā:
Eastern European Mission & BF
Heizwerkstrasse 12
A=1232 Vienna, Austria

angļu valodā:
World English Institute
6404 Paige Rd.
The Colony, TX 75056
USA

World Bible School
Rt. #1, Box 565
Pikeville, TN 37367
USA

STUDENTIEM

Mēs esam skaistumkopšanas salons ar jaunu filiāli

"Basteja Pasāžā"

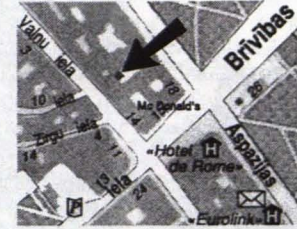
Mums ir ideja - sniegt vislabāko, lai būtu pa kabatai arī tev. Uzrādot studenta apliecību tu iegūsti

50% atlaidi

x matu mazgāšana, griešana, veidošana - x Ls = 4 Ls
x solārijs
x un daudz kas cits.

ATNĀC, UN UZTICI SEVI MUMS!

Meklē mūs:

Basteja bulvāris 16,
P.O.T.C.P. 8-20;
S.10-17 tel.7 212 327

Viesnīca
"Radisson SAS Daugava"
2.stāvs
P.O.T.C.P. 8-20;
S.10-18 tel.7 061 154

Zinātne tautas attīstībai

ANO Attīstības programmas (UNDP) Latvijas birojs Rīgā darbojas kopš 1992. gada beigām, par savu galveno prioritāti izvirzot atbalstu Latvijas pārejai uz demokrātisku, pilsonisku un tiesisku sabiedrību, kā arī palīdzību Latvijas iedzīvotāju dzīves līmeņa celšanā.

Šogad UNDP sāk jaunu iniciatīvu, piedāvājot maģistra darbu vai doktora disertāciju izstrādātājiem konkursa kārtībā četras stipendijas (katra LVL 300). Visas tēmas zinātniski pētnieciskiem darbiem ir saistītas ar ilgtspējīgu tautas attīstību:

- * nabadzība un bezdarbs,
- * darba tirgus attīstība,
- * sabiedrības administrācijas reforma,
- * valsts pārvaldes decentralizācija,
- * pilsoniskas sabiedrības attīstība,
- * cilvēktiesības,
- * sabiedrības veselība.

Līdz 1999. gada 1. februārim lūdzam atsūtīt uz UNDP biroju Skolas ielā 24 ierosinātā zinātniskā darba īsu aprakstu angļu valodā (uz vienas lapas), iesniedzēja CV un informāciju par viņa/as studijām un zinātniskā darba vadītāju. Iesniegtie pieteikumi konkursa kārtībā tiks izvērtēti ANO Attīstības programmas birojā un, kā jau iepriekš minēts, četru darbu izstrādāšanai tiks piešķirtas stipendijas. Pēc zinātniskā darba pabeigšanas un aizstāvēšanas UNDP Latvijas birojs vēlētos saņemt tā vienu eksemplāru.

Stikāku informāciju varat saņemt pie Daces Gertneres LU Zinātņu daļā; tālr. 7224414.

Viesos "Latvijas Vēstnesis"

19. novembrī LU Mazajā aulā notika grāmatas "Triju Zvaigžņu gaismā" 1. un 2. sējuma atvēršanas svinīgā sēde. Laikraksta "Latvijas Vēstnesis" galvenais redaktors, Latvijas Zinātņu akadēmijas goda loceklis Oskars Gerts iepazīstināja arī ar "LV" tiesību aktu, vēsturisko enciklopēdisko izdevumu, Saimes stenogrammu u. c. publikāciju izstādi.

Šveices Konfederācijas
stipendiju piedāvājums
Latvijai 1999./2000. m. g.

Šveices Konfederācijas stipendiju komisija ik gadus piešķir stipendijas ārzemju augstskolu absolventiem (maģistriem) un mākslas un mūzikas augstskolu studentiem un absolventiem, kuri Šveicē vēlas padziļināt jau esošās zināšanas vai veikt zinātniskos pētījumus tajās nozarēs, kuras Šveicē ir īpaši augsti attīstītas.

No pretendentiem tiek prasītas labas vācu vai franču valodas zināšanas. Nepieciešami kontakti ar izvēlēto Šveices augstskolu. Priekšroka tiek dota pretendentiem, kuri piesakās uz stipendiju attiecīgo Latvijas un Šveices augstskolu sadarbības ietvaros. Stipendiātu vecums stipendijas sākšanās brīdī nedrīkst pārsniegt 35 gadus (dzimšanas datums pēc 01.01.1964.).

Piedāvātie stipendiju veidi:

♦ Stipendiju programma Centrāleiropas un Austrum-
eiropas valstīm

Pretendēt var jebkuras specialitātes maģistrantūras absolventi. (Šī stipendija neattiecas uz mūzikas un mākslas augstskolu absolventiem.) Galvenokārt tiek atbalstītas studijas un pētījumu projektu tēmas, kuras Šveices skatījumā ir īpaši aktuālas Latvijai. Informāciju par augstskolu piedāvātajām programmām skat. brošūrā "Schweizer Studienführer".

Pieteikšanās termiņš: 1999. gada 8. janvāris.

♦ Pastāvīgās augstskolu stipendijas

Pretendēt var jebkuras specialitātes maģistrantūras absolventi. (Šī stipendija neattiecas uz mūzikas un mākslas augstskolu absolventiem.) Informāciju par augstskolu piedāvātajām programmām skat. brošūrā "Schweizer Studienführer".

Pieteikšanās termiņš: 1998. gada 15. decembris.

♦ Stipendijas mūzikas un mākslas augstskolu studentiem
un absolventiem

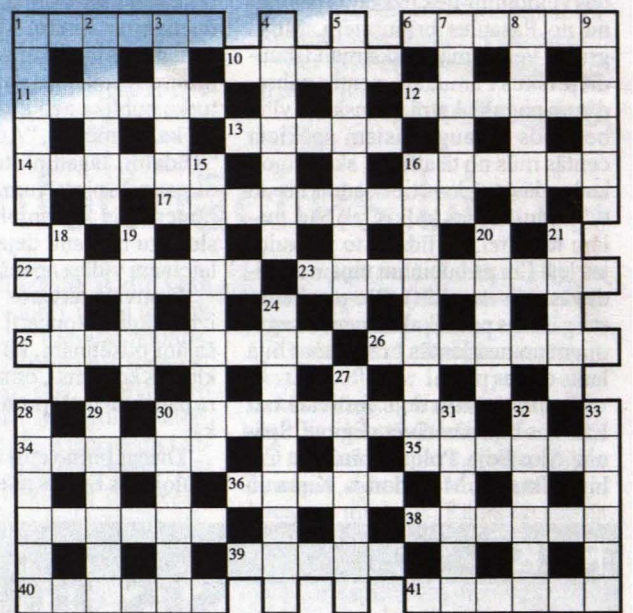
Pretendēt var augsti kvalificēti mūzikas un mākslas augstskolu vecāko kursu studenti un absolventi.

Pieteikšanās termiņš: 1998. gada 15. decembris

Plašāka informācija un pieteikšanās Latvijas Zinātnes padomē:

Māra Sņikere
Zinātnes Starptautiskās koordinācijas centrs
Kaļķu iela 1 - 322
tālr. 7089313, fax 7820094

PALAUZI GALVU

Krustvārdu mīkla

Sastādījusi SANDRA IKSTENA

Horizontāli: 1. Brīvības atņemšana. 6. Spilgts iespaids. 10. Plekstes. 11. Īstā laikā. 12. Cieti, ūdenī nešķīstoši nemetāliski iezī. 13. Bīstams, sarežģīts stāvoklis. 14. Sejas, elpošanas orgānu aizsargi. 16. Reliģiski dziedājumi. 17. Ķīmiskais elements - gaisa sastāvdaļa. 22. Mūza, poēzijas un mūzikas aizbildne. 23. Monopolistiska ražotāju apvienība. 25. Tēlotājas mākslas žanri, kuros attēlotas kaujas ainas (dsk.). 26. Vērtspapīri. 30. Uzskats, nostāja. 34. Garuma mērvienības angļu mēru sistēmā. 35. Reti (piemēram, meži). 36. Blīvas, cietas augsnes pikas. 37. Pieļaut, ka nokrīt, atlaižot vajā. 38. Franču Nobela Miera prēmijas laureāts. 39. Iztirzāt, aplūkot (ne visai sīki). 40. Administratīvi teritoriālā iedalījuma vienības Islandē. 41. Karstu, degošu gāzu plūsma.

Vertikāli: 1. Nepareizs, maldīgs. 2. Noslēgta plaknes līnija. 3. Resnas, izturīgas virves. 4. Dārgmetāls. 5. Acs ābola daļa, caur kuru gaismas stari nokļūst acī. 7. Punkts, kurā saiet lēcā laužtie stari. 8. Trikotāžas vai viegla auduma apakšveļas gabals. 9. Spēles partnera kāršu ieguvums (kāršu spēlē). 15. Cilvēks, kas neuzticas; izturas ironiski, kritiski. 16. Papildu veidojums (pie kāda orgāna). 18. Spēju nūjas ar smailu galu. 19. Pieradināt zirgu. 20. Dokumentu kopums kādā lietā. 21. Ne šis, bet citas. 24. Pavēlnieks, noteicējs pār citiem. 27. Augstmaņa tituls Anglijā. 28. Brilles. 29. Kalns Grieķijā, kas saistīts ar olimpiādi. 30. Sugas turpināšana. 31. Zēnu organizācija (dsk.). 32. Liellaivas. 33. Otrā lielākā pilsēta Itālijā.

Atbildes burtu - skaitļu mīklai ("UA" nr. 6)

1. Reiters. 2. Kapsula. 3. Toronto. 4. Klišeja. 5. "Dunduri". 6. Higiēna. 7. Pērnavas. 8. Elpvads. 9. Intalja. 10. Aizsegt. 11. Epopeja. 12. Bunkurs. 13. Kalnāre. 14. Kredīts. 15. Galjona. 16. Konrads. 17. Atlants. 18. Annāles. 19. Silmala. 20. Anonīms. 21. Paipala. 22. Dionīss. 23. Sentava. 24. Mensels. 25. Kandela. 26. Etanols. 27. Valdība. 28. "Rīdzene". 29. Rituāls. 30. Deglavs.

"Universitātes Avīze"

Redaktore ILZE BRINKMANE
Tekstus rediģē GINTA LEIKARTE
Datortekstu veido TOMS GRĪNBERGS
Numurā izmantots ANDAS LASES zīmējums

Adrese: Raiņa bulv. 19, 136. telpa, Rīga, LV-1586 (pastkastīte atrodas foajē)

Tālrunis: 7222944

Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv

Reģistrācijas apliecība Nr. 535.

Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.

studentu padomes lapa Vēlēšanas nāk!

Ceturtdien, 3.decembrī notiks kārtējās LU Studentu padomes vēlēšanas.

No 8.00 līdz 16.30 balsošanas vietas būs:

- Raiņa bulvārī 19 (juristiem, mediķiem un teologiem),
- Visvalža ielā 4a (filologiem un svešvalodniekiem),
- Jūrmalas gatvē 74/76 (pedagogiem),
- Brīvības bulvārī 32 (vēsturniekiem),
- Zeļļu ielā 8 (fizmatiem),
- K.Valdemāra ielā 48 (ķīmiķiem),
- A.Kronvalda bulvārī 4 (biologiem),
- Alberta ielā 10 (ģeogrāfiem),
- Aspazijas bulvārī 5 (ekonomiem).

No 17.00 līdz 20.00 visu fakultāšu studenti varēs balsot LU Studentu padomē

Raiņa bulvārī 19-126.

Lai balsotu, jāuzrāda derīga LU studenta apliecība un jāparakstās vēlēšanu sarakstā. Vēlēšanu zīmē jāatzīmē viens vēlamais kandidātu sarakstu. Tajā drīkst izsvītrot nevēlamus kandidātus un ievilkot plusiņu pretī īpaši vēlamiem kandidātiem.

Vēlēšanās piedalās šādi kandidātu saraksti:

1. Nacionālā apvienība

1. Ilze Ambaine	Vēstures un filozofijas fakultāte, 3.kurss
2. Kristīne Ante	Teoloģijas fakultāte, 1.kurss
3. Sandis Ante	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
4. Ina Baha	Svešvalodu fakultāte, 3.kurss
5. Dagnis Dedumietis	Vēstures un filozofijas fakultāte, 4.kurss
6. Signe Dempelone	Teoloģijas fakultāte, 1.kurss
7. Eva Eglāja	Filoloģijas fakultāte, 4.kurss
8. Ritvars Eglājs	Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultāte, 4.kurss
9. Inga Ezera	Pedagoģijas un psiholoģijas fakultāte, 4.kurss
10. Kārlis Freibergs	Teoloģijas fakultāte, 2.kurss
11. Konrāds Funka	Medicīnas fakultāte, 1.kurss
12. Mareks Gaidamovičs	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
13. Mareks Kilups	Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultāte, 4.kurss
14. Andris Klepers	Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultāte, 3.kurss
15. Jana Kraule	Svešvalodu fakultāte, 3.kurss
16. Mārtiņš Lācis	Teoloģijas fakultāte, 3.kurss
17. Dace Mihaļska	Juridiskā fakultāte, 2.kurss
18. Agris Pīrags	Juridiskā fakultāte, 3.kurss
19. Inga Randare	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
20. Jānis Sils	Vēstures un filozofijas fakultāte, 1.kurss
21. Liene Stērniece	Pedagoģijas un psiholoģijas fakultāte, 4.kurss
22. Sintija Šoldre	Pedagoģijas un psiholoģijas fakultāte, 1.kurss
23. Jānis Vaivars	Pedagoģijas un psiholoģijas fakultāte, 1.kurss
24. Zane Zonberga	Teoloģijas fakultāte, 1.kurss

2. Kosmosa noslēpumu zinātājs

1. Edgars Melnis	Ķīmijas fakultāte, 3.kurss
2. Ivo Klotiņš	Juridiskā fakultāte, 3.kurss
3. Ilona Bauda	Vēstures un filozofijas fakultāte, 3.kurss
4. Pēteris Sergis	Juridiskā fakultāte, 3.kurss
5. Māris Parfianovičs	Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultāte, 4.kurss
6. Sigita Snikere	Vēstures un filozofijas fakultāte, 3.kurss
7. Laura Kellija	Vēstures un filozofijas fakultāte, 3.kurss
8. Ints Mežjānis	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
9. Jānis Švinskis	Ķīmijas fakultāte, 4.kurss
10. Inese Druviete	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
11. Roberts Pūgulis	Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultāte, 2.kurss
12. Gatis Balgalvis	Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultāte, 3.kurss
13. Uvis Lapsiņš	Vēstures un filozofijas fakultāte, 1.kurss
14. Kaspars Vībāns	Bioloģijas fakultāte, 2.kurss
15. Jānis Bērziņš	Pedagoģijas un psiholoģijas fakultāte, 4.kurss
16. Ģirts Zembergs	Pedagoģijas un psiholoģijas fakultāte, 2.kurss
17. Voldemārs Burģis	Juridiskā fakultāte, 3.kurss
18. Gunvaldis Skrastiņš	Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultāte, 3.kurss
19. Andris Geidāns	Juridiskā fakultāte, 5.kurss
20. Arta Krūze	Ekonomikas un vadības fakultāte, 4.kurss
21. Mārtiņš Šaško	Ekonomikas un vadības fakultāte, 2.kurss
22. Uģis Melders	Ķīmijas fakultāte, 4.kurss
23. Madars Štramdiers	Vēstures un filozofijas fakultāte, 1.maģ.kurss
24. Valdis Kuzmins	Vēstures un filozofijas fakultāte, 1.maģ.kurss
25. Roberts Līnis	Vēstures un filozofijas fakultāte, 4.kurss

3. Saules spēks

1. Dagnija Lāce	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
2. Dace Grīnberga	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
3. Juris Pūce	Juridiskā fakultāte, 1.kurss
4. Liene Baltā	Juridiskā fakultāte, 1.kurss
5. Raimonds Priede-Baņģieris	Juridiskā fakultāte, 1.kurss
6. Rūdolfs Enģelis	Juridiskā fakultāte, 1.kurss
7. Evija Ansonka	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
8. Beata Galzone	Juridiskā fakultāte, 1.kurss
9. Jolanta Aizsila	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
10. Agnis Sauka	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
11. Loriga Lietaviete	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
12. Stella Ankrava	Juridiskā fakultāte, 1.kurss
13. Didzis Šenbergs	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
14. Elīna Adlere	Juridiskā fakultāte, 1.kurss
15. Andis Burkevičs	Juridiskā fakultāte, 1.kurss
16. Māris Noviks	Juridiskā fakultāte, 2.kurss
17. Voldemārs Johansons	Juridiskā fakultāte, 1.kurss
18. Aivars Spūlis	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
19. Adriāna Roze	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
20. Gunārs Valdmanis	Vēstures un filozofijas fakultāte, 2.kurss
21. Juris Markevičs	Juridiskā fakultāte, 1.kurss

4. "Studentu ceļš"

1. Edgars Kaņepe	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
2. Ivo Tarvāns	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
3. Edijs Roķis	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
4. Katrīna Duka	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
5. Māris Kaļķis	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
6. Linards Gasūns	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
7. Edijs Kupēš	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
8. Jānis Krūmiņš	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
9. Jānis Bondars	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
10. Ivars Arbačevskis	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
11. Jana Paupe	Ekonomikas un vadības fakultāte, 2.kurss
12. Agate Sokolova	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
13. Kārlis Ķēniņš	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
14. Ieva Palkavniece	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
15. Baiba Lazda	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
16. Raimonds Peļņa	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
17. Jūlija Maņina	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
18. Uldis Kaušelis	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
19. Andrejs Konstantīns	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
20. Mārtiņš Plotnieks	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
21. Ieva Šveisberga	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
22. Gita Grosfoģe	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss

5. Paisums

1. Andis Malējs	Ekonomikas un vadības fakultāte, 3.kurss
2. Elita Baklāne	Ekonomikas un vadības fakultāte, 4.kurss
3. Gundega Dičeva	Ekonomikas un vadības fakultāte, 2.kurss
4. Ieva Reinberga	Ekonomikas un vadības fakultāte, 2.kurss
5. Raivis Eināts	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
6. Reinis Pļaviņš	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
7. Helmutis Linde	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
8. Inguna Minusa	Fizikas un matemātikas fakultāte, 3.kurss
9. Aija Kalvāne	Ekonomikas un vadības fakultāte, 2.kurss
10. Inese Saiva	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss
11. Jana Ladusāne	Ekonomikas un vadības fakultāte, 3.kurss
12. Diāna Anškina	Svešvalodu fakultāte, 2.kurss
13. Uldis Pūpolbergs	Ekonomikas un vadības fakultāte, 1.kurss

Fakultāšu un sarakstu sadalījumā redzams, ka tikai Nacionālā apvienība un Kosmosa noslēpumu zinātājs nav tikai vienas vai pāris fakultāšu saraksts.

Ja vēlēšanu aktivitāte visur mazliet pieaugs, salīdzinot ar iepriekšējām vēlēšanām, un balsojuma izvēle būs proporcionāla kandidātu sadalījumam, iespējama vietu sadalījums būs: Kosmosa noslēpumu zinātājam – 8 vietas, Nacionālajai apvienībai – 7, Paisumam – 4, Saules spēkam – 3 un Studentu ceļam – 3 vietas. Faktiski, protams, aktīvākiem sarakstiem panākumi būs lielāki.

No 105 kandidātiem 43 (41%) ir sievietes, visvairāk Paisumā – 62%, vismazāk Kosmosa noslēpumu zinātājā – 20%.

RITVARS EGLĀJS

Fakultāte	Nacionālā apvienība	Kosmosa noslēpumu zinātājs	Saules spēks	Studentu ceļš	Paisums	Kopā
Bioloģijas		1				1
Ekonomikas un vadības		3		22	11	36
Filoloģijas	1					1
Fizikas un matemātikas					1	1
Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu	3	4				7
Juridiskā	2	4	11			17
Ķīmijas		3				3
Medicīnas	1					1
Pedagoģijas un psiholoģijas	4	2				6
Svešvalodu	2				1	3
Teoloģijas	5					5
Vēstures un filozofijas	6	8	10			24
KOPĀ	24	25	21	22	13	105

Vēlēšanu konkurss!

Nacionālā apvienība sadarbībā ar klubu "415" izsludina konkursu par precīzāko LU Studentu padomes vēlēšanu iznākumu noteikšanu.

Proti, līdz 3.decembrim, pl.8⁰⁰ jānogādā LU Studentu padomē Raiņa bulvārī 19-126 vai jāiesniedz Ritvaram Eglājam personīgi sava vēlēšanu iznākumu prognoze rakstveidā. Galvenais, kam jābūt – cik vietu LU SP dabūs katrs no pieciem kandidātu sarakstiem (pavisam ir 25 vietas).

Lai precīzāk varētu noteikt uzvarētāju, vēlams norādīt arī sarakstu gūto balsu skaitu procentos un iesniedzēja vārdu, uzvārdu, kontaktadresi un devīzi.

Balvu fonds:

1.vietai –

Ulda Lasmaņa izdotā Nacionālās apvienības pamatlīdzība Arveda Berga politiskā biogrāfija.

divām 2.vietām –

Gunāra Birkmaņa grāmata "Cilvēki tumsā" un Aivara Ruņģa "Krievi kaimiņos",

trīs 3.vietām –

pusotrs litrs Nacionālās apvienības nacionālā dzēriena – kvasa (kas, starp citu, tiks arī cietim laureātiem)!

Labu veiksmi!

Vēlēšanas nāk!

Infodienas

Tā kā iepriekšējā INFO diena notika netradicionālā dienā, bet tradicionālā laikā, un, ņemot vērā to, ka iepriekšējā dienā tika svinēts 18. novembris un vēl vienu dienu pirms tam studenti Jelgavā atzīmēja Studentu dienu, tad nu, loģiski spriežot, mēs sagaidījām ļoti maz aktivīstus no pašpārvaldēm. Neskatoties uz visiem šiem svētku pārdzīvojumiem, pie-

mums ieradās (pirmo reizi šī mācību gada laikā, par ko mums visiem liels prieks) Svešvalodu fakultātes pašpārvaldes aktivīsti, un, lūk, ko viņi mums pavēstīja. Svešvalodu fakultātē sakarā ar to, ka ir jauna dekāne, pašpārvaldei ir atrastas jaunas telpas, kuras esot visnotaļ lielas un labiekārotas, un, protams, sadarbībā ar dekāni notiek visas fakultātes telpu labiekār-

tošana un remonts. Pašpārvalde ir iecerējusi veikt jaunās pašpārvaldes vēlēšanas kopā ar SP vēlēšanām, kuras notiks 3. decembrī. Savukārt Ķīmijas fakultātes pašpārvalde nu jau noorganizēja skandaložu ielūgumu balli zem kodētā nosaukuma "Elvis ir dzīvs", kas, cerams, kļūs par tradīciju arī nākamajiem Ķīmijas fakultātes pastāvēšanas svētkiem. Šīs fakultātes

pašpārvalde jauno pašpārvaldi vēlē vienlaicīgi ar SP vēlēšanām. Bez tam 25. novembrī notika galda tenisa turnīrs (Ķīmijas fakultāti parstāvēja 10 cilvēki), līdz ar to šokējot visus ar savu kuplo skaitu un, protams, izcīnot visas godalgotās vietas. Vēstures un filozofijas fakultātē jaunās pašpārvaldes vēlēšanas notiks 17. decembrī, kuras nobeigumā iecerēta Ziemas-

svētku balle, kurā piedalīsies arī mācībspēki. Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultātes pašpārvalde jauno pašpārvaldi gluži tāpat kā citās fakultātes apvienos ar SP vēlēšanām. Tad nu man ir tas gods paziņot, ka nākošās INFO dienas notiks 2. decembrī, kā parasti trešdienā pl. 18⁰⁰. Laipni aicināti visi informāciju smelties griebtāji. Paldies!

(Ne)atkarīgā eksperta viedoklis

Turpinot jau labi ierastās tradīcijas, Studentu padome ir lūgusi padomu mūsu (ne)atkarīgam ekspertam (kurš gan laika gaitā ir mainījies) komentēt jaunās Studentu padomes vēlēšanas sarakstus.

Nacionālā apvienība

Dzirdēts saraksts. Saraksta veidotājs ir mūžīgais students Rītvārs Eglājs. Diemžēl šis saraksts cenšas par visu varu politizēt Studentu padomi, par ko liecina priekšvēlēšanu cīņā izmantotās cīņu metodes. Pozitīvais ir lielais fakultāšu skaits (it sevišķi - līdz šim neaktīvās fakultātes Visvalžu ielā). Sarakstā vērojama stabilitāte idejiskā ziņā. Programmā ir atrodamas daudz līdzības ar pagājušo gadu. Neizprotamu iemeslu dēļ šogad aktīvs darbs tiek solīts finansu un tieslietu jomā, kaut gan tieši šajās komisijās vadītāji bija no NA... (bez komentāriem). Neko spīdošu nevar teikt arī par ārlietām. Solījumos skan LU lomas nostiprināšana LSA. Bet atkal! LSA Uni-

versitātes pārstāvji ir no NA. Tomēr ir jau arī pozitīvās lietas saskatāmas. Saraksta pārstāvji varētu aktīvi iesaistīties sadarbībā ar LU vadību, pielietot savu līdzšinējo pieredzi starptautiskajos sakaros. Prognoze: uzvara Teoloģijas, Medicīnas, Filoloģijas fak.

Kosmosa Noslēpumu Zinātājs

Arī dzirdēts saraksts. Visu gadu aktīvi nodarbojies ar reklāmas kampaņu gan Universitātē, gan ārpus tās. Agrāk sevi dēvēja par skandalozi slavenajiem. Tagad sevi dēvē par uzvarētājiem (kam ar nelielām ierunām var piekrist). Zaudējuši savu nemiernieku un ākstu tēlu. Beidzot sarakstu ir atstājuši visi tā dibinātāji. Sarakstā salasījušās ļoti daudzas (nu ļoti) jaunas, spēcīgas personības, tādēļ daļa no viņām paliks pat zem svītras. Saraksta programma sastādīta netradicionālā - CV formā. Pie valodas prasmēm min latviešu, meksikāņu, igauņu u. c. Solās izsargāties no NSDAP, NDR, LKP, nevēla-

mas grūtniecības un VDK. Šo vēlēšanu sauklis ir "Mūs nemilēt nav iespējams". Sevi apvienojuši "Savējos", "Juristu sarakstu" un daļu (25%) no "Nacionālās apvienības". Prognoze: uzvara Biologos, Ķīmikos, Vēsturniekos, Juristos, Pedagoģos.

Saules spēks

Kaut kas jauns. Sevi dēvē par patriotisku un nacionālu komandu. Spēcīga programma. Par saraksta lokomotīvēm izvirzītās personas apskatniekam un viņa draugu pulkam nav gadījies iepazīt. Tas, pēc eksperta domām, varētu sagādāt zināmas grūtības iegūt jūtamu (ne tikai saules) spēku Studentu padomē. Tomēr programmā ir daudz labu vispārzināmu ideju, ko, cerams, ar citu sarakstu atbalstu varēs īstenot jaunajā SP. Nelielas negācijas izsauca neprecizitāte studentu organizāciju nosaukumos, kurās saraksts pretendē iestāties. Bailes rada iespējas sadarbībā ar NA politizēt studentu pa-

domi. Prognoze: iegūs daļu no balsīm Vēsturniekos un Juristos.

Studentu ceļš

Jauns un ļoti noslēpumains saraksts. Sevi atklāt pirms vēlēšanām nu nekādi negribēja. Sarakstā ir novērojami tikai un vienīgi ekonomu 1. kursa pārstāvji. Nu ko, Studentu padomes darbībā ilgi nav novērots jaunības maksimālisms. Pēc eksperta domām, saraksta panākumi būs atkarīgi no citu kursabiedru aktivitātes. Kā zināms, šajā fakultātē 1. kursā mācās vairāk nekā visā fakultātē kopumā. Tāpēc nevajadzētu novērtēt šo sarakstu pārāk zemu. Prognoze: iegūs daļu no lielā Ekonomikas fakultātes pīrāga.

Paisums

Vecas dziesmas jaunās skaņās. Sarakstam spēcīgi līderi (Andis Malējs - LSA Info grupas vadītājs, Elita Baklāne - LU SP Info grupas vadītāja). Varētu būt Studentu padomei ļoti noderīgs informācijas jomā, sola pielikt savu roku Studentu pa-

domes lapas veidošanā. Saraksta līderiem varētu būt pa spēkam ievilkta padomē vēl vismaz pāris jaunos aktivīstus. Lai arī cik tas nebūtu divaini, šajā sarakstā vienīgajā ir sastopams fizmatu pārstāvis. Ar to viņus apšveicam un pie reizes nokauninām. Saraksta pārstāvji varētu sekmiņgi darboties sadarbībā ar LU vadību.

Tas nu tā kā par sarakstiem, katru atsevišķi, būtu viss. Kā jau ekspertam, man ir arī savas domas par vēlēšanu iznākumu.

Uzvarēs, protams, Kosmosa Noslēpumu Zinātājs - 9 vietas.

No viņiem nedaudz atpaliks Paisums - 6 vietas.

Pārējās balsis sadalīs Nacionālā apvienība - 5 vietas;

Saules spēks - 3 vietas;

Studentu ceļš - 2 vietas.

Tas šoreiz viss.

(Ne)atkarīgais eksperts
DITRIHŠ UTUTUPIJS

"Asiņainā viduslaiku romantika" jeb - kas mēs esam

Mēs esam livonieši - tā ar lepnumu kluba "Livonieši" (angļu val. - Livonensis) biedri uzrunāja studentus LU avīzē kluba viena gada jubilejā. "Livonieši" ir sabiedriska organizācija, kuras mērķis ir pētīt un eksperimentālā veidā atdzīvot Latvijas viduslaiku vēsturi. Pats nosaukums ir radies no Livonijas Indriķa hronikā sastopamā apzīmējuma apvienotajam Livonijas karaspēkam tajos gadījumos, kad šāds karaspēks, sastāvotš no vietējo tautu un vācu militārajiem kontingentiem, siroja kaimiņzemēs, vai arī aizstāvēja zemi pret ārējiem iebrukumiem. Šis nosaukums tad arī konkrēti norāda uz kluba iekšējo struktūru; tas sastāv no Tālavas latgaļu un Zobenbrāļu ordeņa nodalījām. Mēs nepolitizējam vēsturi - mēs to uztveram un rādām tādu, kāda tā bija, nevis pārvešam Lāčplēša un Melnā bruņinieka kategorijās. Parādīt to, kādi tad patiesībā bija viduslaiki Latvijā, ir mūsu darba galvenais uzdevums. Ir ļaudis, kuri ar nosodījumu raugās uz mums, kad pēc 50 km gara pārgājiena pa mežainu un neapdzīvotu apvidu iejam pilsētā - ieročiem aprīvējušies, nemazgājušies un piekvēpušām drēbēm. Sabiedrības lielākā daļa viduslaikus uztver idealizētā veidā, pamatā tos saistot ar bruņniecības spožumu, dainojošiem tautu dēliem un skaisti donkilotiskām cīņām pret ļauno pūķi. Patiesība ir savādāka - to pauž gan vēstures rakstiskie avoti, gan arī arheoloģiskais materiāls - netīrība, nežēlīga cīņa par izdzīvo-

šanu, bads un skarbi dzīves apstākļi - tās bija "asiņainās viduslaiku romantikas" iezīmes, ar kurām ikdienā saskārās mūsu senči. Šādos apstākļos mēs, livonieši, cenšamies iedzīvoties, izdzīvot un izjust vēsturiskās realitātes seno dvesmu.

Un tas izdodas - vēl nekad iepriekš nebiju juties tik lieliski kā tajā ziemas pārgājiena rītā, kad piecpadsmit grādu aukstumā pamodos zem kupenas un, nokratījis sasnigušo sniegu no savas segas, varēju apsēties pie kārtējās sardzes maiņas sakurtā ugunsкура, dzerot karstu piparmētru tēju. Manā skatījumā tieši šādi var vislabāk iepazīt savas cilvēciskās iespējas, draugus un dabu. Nekas, protams, nav obligāts - arī šis pasmagais lēciens pagātnē, kura rezultātā rodas lieliskā iespēja ar astoņpadsmit kilogramus smagām bruņām mugurā brist pa upes gultni un vakarā, spodrinot norūsējušos ieročus, ēst tikko kauta māļlopa gaļas vīrumu. Katram savs - mums, livoniešiem, aukstas nakts zem zvaigžņotas debess, citiem - ērti un mūsdienīgi iekārtota mītne ar augstvērtīgu tehnisko aprīkojumu.

ANDRIS GEIDĀNS

SP lapu
veidojis
Edgars
Melnis

KNZ vēlēšanu konkurss

Sveicināts, manu mīļoto lasītāju pūlīti. Laiks raiti ritinās, un vēlēšanas tuvojas ar joni. Tamdēļ mēs esam nolēmuši šo konkursu veltīt šai tematikai. KNZ elektroniskā pasta kastīte strauji piepildījās ar visdažādākajām virtuālām atbildēm. Jāpiemin tas, ka pat LU preses sekretārs bija izrādījis zināmu interesi un iesūtījis kļūdainas atbildes. Jāpiemin, ka Švinskis ir uzvarējis vienā no iepriekšējiem konkursiņiem un atguvis savu plašu kolekciju. Adrese taustāmām atbildēm ir iesūtāma kā vienmēr - Raiņa bulvārī 19 LU Studentu padomē KNZ pasta kastītē vai virtuālās atbildes uz e-mail adresi k.n.z.@parsmail.com. Ronišu konkursā ceturdaļfinālā A grupas jauktajās komandās autoriem zem 100 kg godpilnās augstākās vietas kroplo roņu konkursā ir ieņēmuši pats Igaunis, Burģis un Baudeņiks. Jācer, ka Igaunis neiegūs 1. vietu un neiesitīs kabatā savu piķi. Šoreiz balvās būs nebēdnīgā karavīra maska. Kas tas tāds ir, to jūs uzzināsiet tikai uzvarot! Tad nu nenokariet galvu mežonīgās un spīvās konkurences apstākļos un ķerieties pie spalvām un klaviatūrām.

1. Cik kandidātu ir KNZ sarakstā?

- 24;
- 25;
- 26;
- kurš vairāk?

2. Kurā sarakstā ir visvairāk kandidātu?

- NA;
- SS;
- KNZ;
- savs saraksts.

3. Cik saraksti ir iesniegti no Ekonomikas un vadības fakultātes?

- 1;
- 2;
- 5;
- dažādi.

